

Tervishoiutöötajate tunnipalk

Märts 2010

Tervise Arengu Instituut
National Institute for Health Development

Tervise Arengu Instituut
Tervisestatistika osakond

Tervishoiutöötajate tunnipalk märts 2010

Koostaja: Angela Poolakese

Tallinn
2010

Tervisestatistika osakonna missioon:

„Rahva tervis ja heaolu parema statistika ja informatsiooni kaudu”

Andmete kasutamisel palume viidata analüüsi veebiversioonile www.tai.ee.

Lühikokkuvõte

Tervishoiutöötajate keskmine tunni- ja kuupalk vähenesid võrreldes eelmise aastaga.

Arstide keskmine põhitunnipalk oli 2010. aasta märtsis 126 krooni, mis on 7 krooni ehk 5% võrra madalam kui 2009. aastal. Tunnipalk koos regulaarsete lisatasudega vähenes aasta jooksul 13 krooni ehk 9%, olles 2010. aastal 140 krooni. Kõige kõrgem keskmine põhitunnipalk oli muudes asutustes (diagnostika- ja õendusabiasutustes, vanglate ambulatoorsetes meditsiiniosakondades) (145 kr/tund) ja eriarstiabiasutustes (144 kr/tund) ning kõige madalam ambulatoorsetes taastusraviasutustes töötavatel arstidel (98 kr/tund).

Täistööajaga töötavate arstide keskmine kuupalk koos kõigi lisatasudega oli 25 343 krooni, s.o 2009. aastaga võrreldes 4% väiksem. Arstide palk vähenes riigi keskmise palgaga võrreldes enam, kuid arstide keskmine kuupalk oli 2010. aastal endiselt üle kahe korra riigi keskmist palgast kõrgem. Kuu keskmine põhipalk langes kuu keskmisest kogupalgast vähem – 1%. Haiglas töötavate arstide kuu keskmine põhipalk aga tõusis 2% võrra.

Õendusalatöötajate keskmine põhitunnipalk oli 2010. aasta märtsis 65 krooni, mis on 6% võrra väiksem kui 2009. aastal. Tunnipalk koos regulaarsete lisatasudega oli 70 krooni, olles 9% eelmisest aastast madalam. Kõige kõrgemat keskmist põhitunnipalka said õed hambaraviasutustes (76 kr/tund) ning kõige madalamat ambulatoorset taastusravi osutavates asutustes (53 kr/tund).

Täistööajaga töötavate õdede keskmine kuupalk koos kõigi lisatasudega oli 13 325 krooni, vähenedes aastaga 2% võrra. Õendusalatöötajate kogupalk ületas riigi keskmist palka 12%, olles selle näitaja poolest eelmise aastaga samal tasemel. Arstide palgast moodustas õdede palk 53%.

Hooldajate ja abiõdede keskmine põhitunnipalk oli 2010. aasta märtsis 37 krooni, mis on 2 krooni ehk 5% madalam kui 2009. aastal. Tunnipalk koos regulaarsete lisatasudega oli 40 krooni, langedes aastaga 7%. Haiglas töötavate hooldajate keskmine põhitunnipalk oli 35 krooni, mis on 8% väiksem kui eelneval aastal.

Täiskoormusega töötavate hooldajate ja abiõdede keskmine kuupalk oli 7 408 krooni, olles 1% madalam kui eelmisel aastal. Hooldajate ja abiõdede palk moodustas 62% riigi keskmisest palgast. Õdede palgast oli hooldajate ja abiõdede palk 44% võrra väiksem, ehk eesmärki, et hooldajate ja abiõdede palk moodustaks õdede palgast 60%, ei täidetud ka sel aastal.

Tunnipalga tulemuste analüüsimisel tuleb arvesse võtta töötundide arvu konkreetse aasta märtsikuus. Keskmiselt on märtsikuus 168 töötundi, 2009. aastal oli aga 176 ja 2010. aastal veelgi rohkem — 184 töötundi. Käesoleva aasta suurem töötundide arv avaldab mõju põhitunnipalga vähenemisele, sest nende töötajate tunnipalk, kes said kindlat kuupalka, oli sellest tulenevalt väiksem. Samas suurendab suurem töötundide arv keskmist kuupalka nendel töötajatel, keda tasustatakse tunnipalga alusel.

Tervishoiutöötajate kogutunnipalk langes põhitunnipalgast enam. Kuupalga vähenemine toimus eelkõige lisatasude arvel, sest kuigi kogukuupalk vähenes, suurenes nii õendusalatöötajate kui ka kiirabitehnikute põhikuupalk 2%, hooldajatel ja abiõdedel 3%. Tervishoiuteenuse osutamise seotud spetsialistide põhikuupalk jäi samaks. Arstide põhikuupalk vähenes küll 1% võrra, kuid kogutunnipalk langes veelgi enam — 4%.

Lisatasude vähenemine on suures osas ilmselt seotud tervishoiuteenuste osutajate vähenenud võimalustega majanduslanguse tingimustes. Vabariigi Valitsuse 10. jaanuari 2008. a määruse nr 12 «Eesti Haigekassa tervishoiuteenuste loetelu» muutmine kehtestas ajavahemikuks 15.11.2009—31.12.2010 tervishoiuteenuste eest tasumisel koefitsiendiks 0,94 [4]. Vähenenud on haigekassa lepingumahud, kõrge tööpuuduse ja sissetulekute vähenemise tõttu pöörduvad inimesed arstile vähem majanduslikel põhjustel. Võrreldes 2009. aasta esimese kvartaliga langes 2010. a perearstide ambulatoorsete vastuvõttude arv 19%, töötervishoiuarstidel aga 16%. Hambaarsti visiitide arv vähenes samal perioodil 7%.

Sisukord

Lühikokkuvõte	3
Tabelite nimekiri	6
Jooniste nimekiri	7
Mõisted ja märkused.....	8
Sissejuhatus.....	10
1. Uuringu kogumi kirjeldus	11
2. Trendid tervishoiutöötajate palkades	17
3. Arstide palk	20
3.1 Tunnipalk	20
3.2 Kuupalk	27
3.3 Dividendid ja FIE tulu.....	30
4. Õendusalatöötajate palk	33
4.1 Tunnipalk	33
4.2 Kuupalk	37
5. Hooldajate ja abiõdede palk	40
5.1 Tunnipalk	40
5.2 Kuupalk	42
6 Tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistide ja kiirabitehnikute palk	45
6.1 Tunnipalk	45
6.2 Kuupalk	47
Järeldused.....	49
Kasutatud allikad.....	50
Lisa	51

Tabelite nimekiri

Tabel 1. Arstide põhitunnipalk tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid ja %)	21
Tabel 2. Arstide põhitunnipalk, kogutunnipalk ja alla alammäära tasustatud töötajate osakaal asutuse liigi järgi, märts 2010 (kroonid ja %)	22
Tabel 3. Õendusalatöötajate põhitunnipalk tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid ja %)	33
Tabel 4. Õendusalatöötajate põhitunnipalk, kogutunnipalk ja alla alammäära tasustatud töötajate osakaal tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid ja %)	34
Tabel 5. Hooldajate ja abiõdede põhitunnipalk tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid ja %)	40
Tabel 6. Hooldajate ja abiõdede põhitunnipalk, kogutunnipalk ja alla alammäära tasustatud töötajate osakaal tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid ja %)	41
Tabel 7. Tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistide põhitunnipalk tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid ja %)	45
Tabel 8. Tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistide põhitunnipalk, kogutunnipalk ja alla alammäära tasustatud töötajate osakaal tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid ja %)	47
Tabel 9. Aruande esitanud tervishoiuteenuse osutajate arv maakonna ja asutuse liigi järgi, märts 2010	51
Tabel 10. Tervishoiutöötajate täidetud ametikohad tervishoiuteenuse osutaja liigi, ametiala ja lepingu liigi järgi, märts 2010	52
Tabel 11. Tervishoiutöötajate täidetud ametikohtade jagunemine tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (%)	53
Tabel 12. Haigla tervishoiutöötajate täidetud ametikohad haigla liigi, ametiala ja lepingu liigi järgi, märts 2010	54
Tabel 13. Haigla tervishoiutöötajate täidetud ametikohtade jagunemine haigla liigi järgi, märts 2010 (%)	55
Tabel 14. Tervishoiutöötajate täidetud ametikohad tervishoiuteenuse osutaja liigi, ametiala ja soo järgi, märts 2010	56
Tabel 15. Tervishoiutöötajate täidetud ametikohtade jagunemine tervishoiuteenuse osutaja liigi, ametiala ja soo järgi, märts 2010 (%)	57
Tabel 16. Arstide täidetud ametikohad eriala ja soo järgi, märts 2010	58
Tabel 17. Õendusalatöötajate täidetud ametikohad eriala ja soo järgi, märts 2010	59
Tabel 18. Tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistide täidetud ametikohad eriala ja soo järgi, märts 2010	60
Tabel 19. Tervishoiutöötajate keskmine vanus ameti ja tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010	61
Tabel 20. Juhid ja arst-residendid ametiala ja asutuse liigi järgi, märts 2010	62
Tabel 21. Tervishoiutöötajate palgad ametigrupi ja tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid)	63
Tabel 22. Oma ettevõttes töötavatele omanikele makstud keskmised dividendid ja FIE-de keskmine tulu ühe kuu kohta, 2009 (kroonid)	65

Jooniste nimekiri

Joonis 1. Tervishoiutöötajate täidetud ametikohtade jagunemine tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010	12
Joonis 2. Tervishoiutöötajate täidetud ametikohtade jagunemine haigla liigi järgi,	13
Joonis 3. Arstide sooline jagunemine tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010	14
Joonis 4. Tervishoiutöötajate vanuseline jagunemine ametiala järgi, märts 2010	14
Joonis 5. Riigi keskmise ning tervishoiu- ja sotsiaalvaldkonna keskmise brutokuupalga muutumine, 2005–2010 (kroonid).....	18
Joonis 6. Tervishoiutöötajate ja riigi keskmise kuupalga kasv, 2006–2010 (kroonid).....	19
Joonis 7. Alla alammäära tasustatud arstid tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi (kogutunnipalk), märts 2010	23
Joonis 8. Arstide tunnipalk juhi staatuse ja tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid)	24
Joonis 9. Arstide tunnipalk soo ja tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid)	25
Joonis 10. Arstide tunnipalk arst-residendi staatuse ja tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid)	26
Joonis 11. Täistööajaga töötavate arstide keskmine kuupalk tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid)	27
Joonis 12. Täistööajaga töötavate arstide keskmine kuupalk haigla liigi järgi, märts 2010 (kroonid)	28
Joonis 13. Arstide keskmise kuupalga muutumine, 2006–2010 (kroonid)	29
Joonis 14. Oma ettevõttes töötavatele omanikele makstud keskmised dividendid kuus, 2008–2009 (kroonid)	30
Joonis 15. FIE-de keskmine tulu ühe kuu kohta, 2008–2009 (kroonid)	31
Joonis 16. Alla miinimummäära tasustatud õendusalatöötajad tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi (kogutunnipalk), märts 2010	35
Joonis 17. Õendusalatöötajate tunnipalk juhi staatuse ja tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid)	36
Joonis 18. Täistööajaga töötavate õendusalatöötajate keskmine kuupalk tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid)	37
Joonis 19. Täistööajaga töötavate õendusalatöötajate keskmine kuupalk haigla liigi järgi, märts 2010 (kroonid)	38
Joonis 20. Õendusalatöötajate keskmise kuupalga muutumine, 2006–2010 (kroonid)	39
Joonis 21. Täistööajaga töötavate hooldajate ja abiõdede keskmine kuupalk tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid)	42
Joonis 22. Täistööajaga töötavate hooldajate ja abiõdede keskmine kuupalk haigla liigi järgi, märts 2010 (kroonid)	43
Joonis 23. Hooldajate ja abiõdede keskmise kuupalga muutumine, 2006–2010 (kroonid) ..	44
Joonis 24. Täistööajaga töötavate tervishoiuteenuse osutamise seotud spetsialistide keskmine kuupalk tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid)	48

Mõisted ja märkused

Arstid - arstide hulka on arvestatud ka hambaarstid ja arst-residendid.

Õendusalatöötajad - õed ja ämmaemandad. Mõisteid õed ja õendusalatöötajad kasutatakse käesolevas analüüsis sünonüümidenä.

Hooldajad - hooldajad, abiõed, arsti assistendid.

Tervishoiuteenuse osutamise seotud spetsialistid - bioanalüütikud ja laborandid, radioloogiatehnikud, hambatehnikud ja teised hambaraviasutustes töötavad spetsialistid, liikumisravi spetsialistid ja füsioterapeudid.

Täistööajaga töötaja - isik, kelle töönädala pikkus on 40 tundi või lühem töösisekorra eeskirja järgi.

Osalise tööajaga töötaja - isik, kes töötab osalise tööpäeva või osalise töönalalaga/-kuuga.

Asutuse liik "Kiirabi" - selle asutuse liigi alla kuuluvad ainult iseseisvad kiirabiasutused. Haiglate juures tegutsevad kiirabiüksused on hõlmatud haiglate alla.

Asutuse liik "Muud asutused" - diagnostikaasutused, õendusabiasutused, vanglate ambulatoorsed meditsiinosakonnad ja üldarstiabi osutajad, kes ei ole perearstid (nt kooliarstid).

Keskmine – aritmeetiline keskmine.

Mediaan – mediaan on variatsioonirea keskmine liige, mis jagab töötajad kahte võrdsesse gruppi ehk pooled töötajatest saavad mediaaniga võrdset või sellest madalamat ja pooled mediaaniga võrdset või sellest kõrgemat palka.

Mediaani ja keskmise erinevus näitab töötasude jaotuse ebasümmeetrilisust. Suur erinevus (kui keskmine on palju kõrgem kui mediaan) viitab üksikute väga kõrge töötasuga töötajate olemasolule.

Standardhälve – iseloomustab palgatasemete varieeruvust, näitab keskmist erinevust keskmisest ehk mida suurem on standardhälve, seda suurem on palgatasemete hajuvus.

Protsentiil 25 – on tunnuse väärtus, millest väiksemaid või võrdseid tunnuseid on ligikaudu 25%.

Protsentiil 75 - on tunnuse väärtus, millest suuremaid või võrdseid tunnuseid on ligikaudu 25%.

Analüüsis on kasutatud järgmisi brutopalka liike:

- **Põhitunnipalk** – põhipalk ehk töölepingus või õigusaktis kindlaks määratud tüki-, tunni-, päeva-, nädala- või kuupalga määra alusel makstud brutopalk märtsikuus. Tunnipalga arvestamiseks on kuu põhipalk jagatud kuus töötatud tundide arvuga (v.a ületunnid). Põhitunnipalk on n-õ puhas palk, mis ei sisalda regulaarseid lisatasusid, lisatasu õhtuse töö, öötöö, puhkepäevadel ja riiklikel pühadel töötamise eest ning lisatasu ületundide eest.
- **Kogutunnipalk** – sisaldab põhipalka (vt eelmine definitsioon) ja lisaks regulaarseid lisatasusid, lisatasu õhtuse töö, öötöö, puhkepäevadel ja riiklikel pühadel töötamise eest ning lisatasu ületundide eest. Kogu kuu palk on jagatud kõigi töötundide arvuga (sh ületunnid).
- **Keskmine kuu põhipalk** - töölepingus või õigusaktis kindlaks määratud tüki-, tunni-, päeva-, nädala või kuupalga määra alusel makstud brutopalk märtsikuus. Ei sisalda lisatasusid.
- **Keskmine kuupalk koos kõigi lisatasudega** - sisaldab põhipalka (vt eelmine definitsioon), regulaarseid lisatasusid, lisatasu õhtuse töö, öötöö, puhkepäevadel ja riiklikel pühadel töötamise eest, lisatasu ületundide eest ning teisi regulaarseid lisatasusid. Siin sisalduvad ka mitteregulaarsed lisatasud (kvartali- ja aastapremiad, ning teised mitteregulaarsed tulemus- ja väärtustasud).

Kõik uuringu andmed on arvatud 2010. aasta märtsikuu kohta. Kõik esitatud palgad on **brutopalgad**. Töövõtulepinguga töötajate palgad ei ole analüüsis kajastatud.

Tunnipalga andmed hõlmavad nii täis- kui osalise tööajaga töötajate andmeid ehk töötajaid, kes töötavad täis- või osalise koormusega ja ka neid, kes märtsis osaliselt töölt puudusid (olid puhkusel, töövõimetus- või hoolduslehel).

Kuupalga andmed hõlmavad ainult täistööajaga töötajate andmeid, kes töötasid terve märtsikuu, polnud haiged ega puhkusel.

- nähtust ei esinenud
- 0 näitaja väärtus on väiksem kui pool kasutatud mõõtühikust

Väärtuste koondandmed võivad ümardamise tõttu erineda liidetavate väärtuste summast.

Sissejuhatus

Käesoleva analüüsi eesmärk on anda ülevaade tervishoiutöötajate keskmisest tunni- ja kuupalgast erinevate ametirühmade¹ ja tervishoiuteenuse osutaja liikide lõikes.

Tervishoiutöötajate palgauuringut on läbi viidud iga-aastaselt alates 2002. aastast. Kuni 2007. aastani korraldas uuringut Sotsiaalministeerium. Alates 2008. aasta jaanuarist on tervisestatistika kogumine, analüüsimine ja avaldamine üle toodud ministeeriumist Tervise Arengu Instituuti (TAI). Tervishoiutöötajate palgaandmeid kogutakse aruandega „Tervishoiutöötajate tunnipalk“ iga aasta märtsikuu kohta. Aruande vormi ja esitamise korra kehtestab sotsiaalministri määrus. Uuringu algusaastatel koguti andmeid vaid haiglatelt, kuid alates 2006. aastast on uuringusse kaasatud kõik tervishoiuteenuse osutajad.

Põhjalikumad tabelid uuringu andmetega on avaldatud Tervisestatistika ja terviseuuringute andmebaasis (www.tai.ee/tstua).

¹ Töötajate klassifitseerimise aluseks on rahvusvaheline ametite klassifikaator ISCO ja selle tervishoiusektori jaoks laiendatud versioon, mis asub Sotsiaalministeeriumi koduleheküljel: http://www.sm.ee/fileadmin/meedia/Dokumendid/Tervisevaldkond/E-tervis/Koopia_failist_THSametid_11.11.04.xls

1. Uuringu kogumi kirjeldus

Analüüsis käsitletakse tervishoiutöötajate palkasid seitsme tervishoiuteenuse osutaja liigi lõikes: haiglad, perearstiabi-, ambulatoorne eriarstiabi-, hambaravi-, kiirabi-, taastusravi- ja muud asutused. Muude asutuste hulka on koondatud diagnostika- ja õendusabiasutused, vanglate ambulatoorsed meditsiiniosakonnad ning üldarstiabi osutajad, kes ei ole perearstid (nt kooliarstid). Kiirabiasutustena on käsitletud ainult iseseisvaid kiirabiasutusi.

Ameti ja erialade põhjal on tervishoiutöötajad jagatud analüüsis järgmistesse rühmadesse: arstid (sh hambaarstid ja arst-residendid), õendusalatöötajad (õed ja ämmaemandad), hooldajad (hooldajad, abiõed, assistendid), tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistid (bioanalüütikud ja laborandid, radioloogiatehnikud, hambatehnikud ja teised hambaraviasutustes töötavad spetsialistid, liikumisravi spetsialistid ja füsioterapeudid) ja kiirabitehnikud.

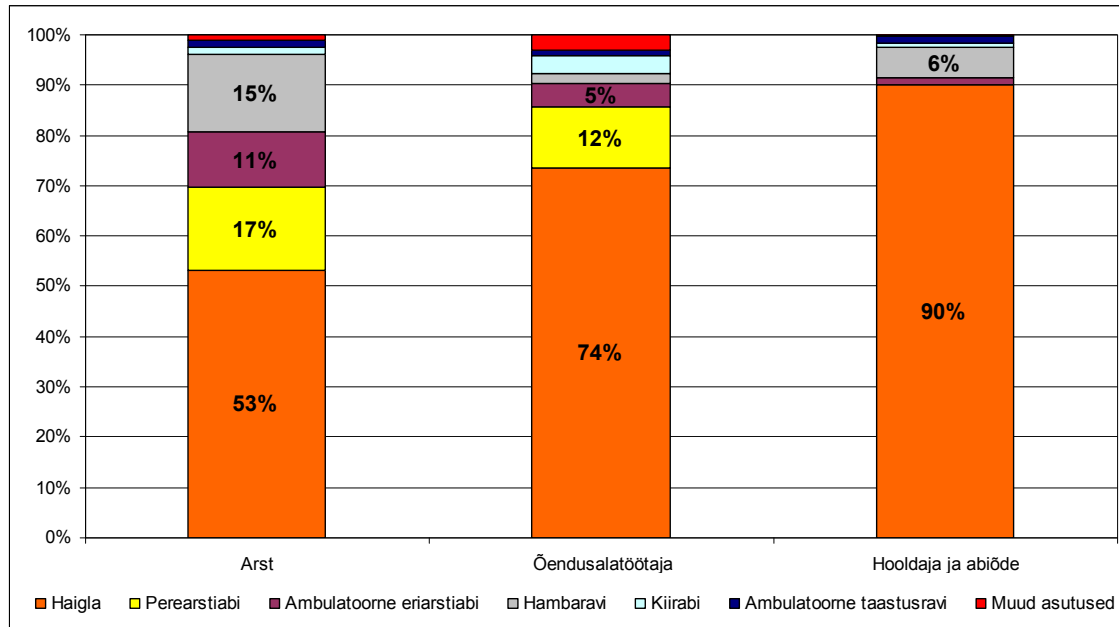
2010. aastal deklareerisid tervishoiuteenust osutavad asutused kokku 19 075 täidetud ametikohta: 5 389 arsti, 7 914 õendusalatöötaja, 3 825 hooldaja ja abiõe, 1 540 tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialisti ning 407 kiirabitehniku täidetud ametikohta (lisa tabel 10). Võrreldes 2009. aastaga on esindatud ametigruppide proportsioonid samad, kuid täidetud ametikohtade arv tervishoiuasutustes on langenud 4% võrra. Kuigi vastamismäär oli eelmisest aastast madalam (2009: 97,8%; 2010: 96,1%), võib esitamata jättnud ettevõtete profiili silmas pidades väita, et täidetud ametikohtade hulk on aasta jooksul vähenenud.

Täidetud ametikohtade statistikat kasutades on oluline silmas pidada, et koormuse ehk täidetud ametikoha andmed on aruandes esitatud vaid töölepinguga töötajate kohta. Töövõtulepinguga töötajate ja FIE-de kohta koormuse andmeid ei küsitud, sest nende puhul on seda raske ühe kuu kohta hinnata. Täpsemate andmete puudumisel on töövõtulepinguga töötajad ja FIE-d täidetud ametikohtade arvestamisel võetud arvesse täiskoormusega. Seetõttu võib täidetud ametikohtade arv olla mõnevõrra ülehinnatud.

Täidetud ametikohtade alusel töötas üle kahe kolmandiku (69%) tervishoiutöötajatest haiglates. Ametigruppide järgi oli haiglate osatähtsus kõige suurem hooldajate ja abiõdede hulgas (joonis 1 ja lisa tabel 11). Kümnest hooldajast ja abiõdest üheksa töötas haiglas.

Õdedest moodustas haiglapersonal ligikaudu kolmveerandi, arstidest ja tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistidest üle poole. Kiirabitehnikutest töötas haiglas 48%.

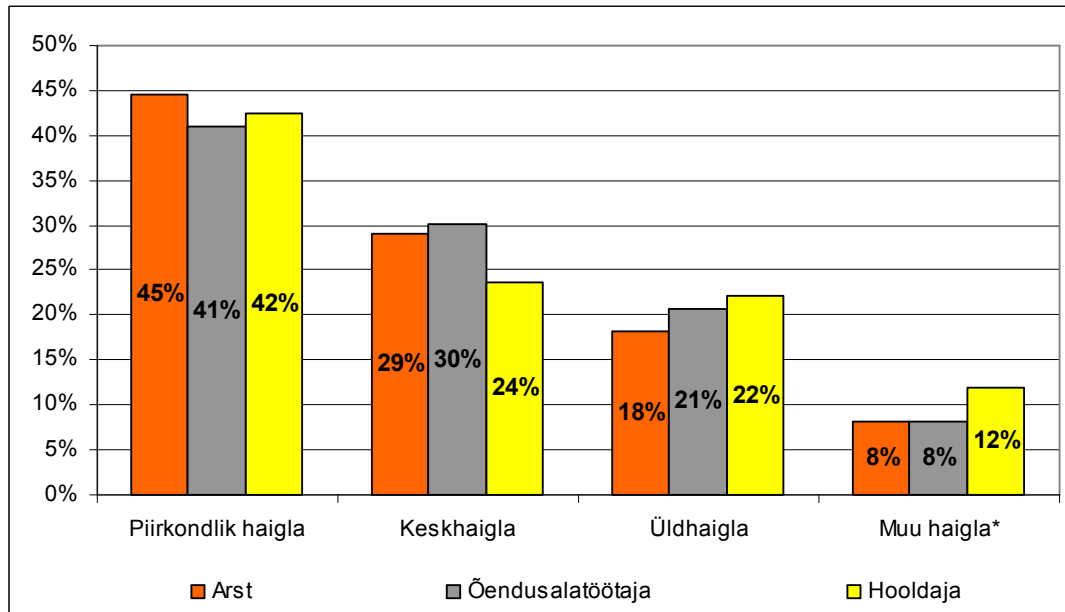
Joonis 1. Tervishoiutöötajate täidetud ametikohtade jagunemine tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010

Andmeallikas: TAI

Haigla liikidest on ametikohtade arvu poolest suurim piirkondlik haigla. Kolmes piirkondlikus haiglas töötas 42% haiglas töötavatest arstidest, õdedest ja hooldajatest (joonis 2, lisa tabelid 13 ja 14). Neljas kesonhaiglas kokku oli 28% ning üldhaiglates viiendik täidetud ametikohtade üldarvust.

Joonis 2. Tervishoiutöötajate täidetud ametikohtade jagunemine haigla liigi järgi, märts 2010

Andmeallikas: TAI

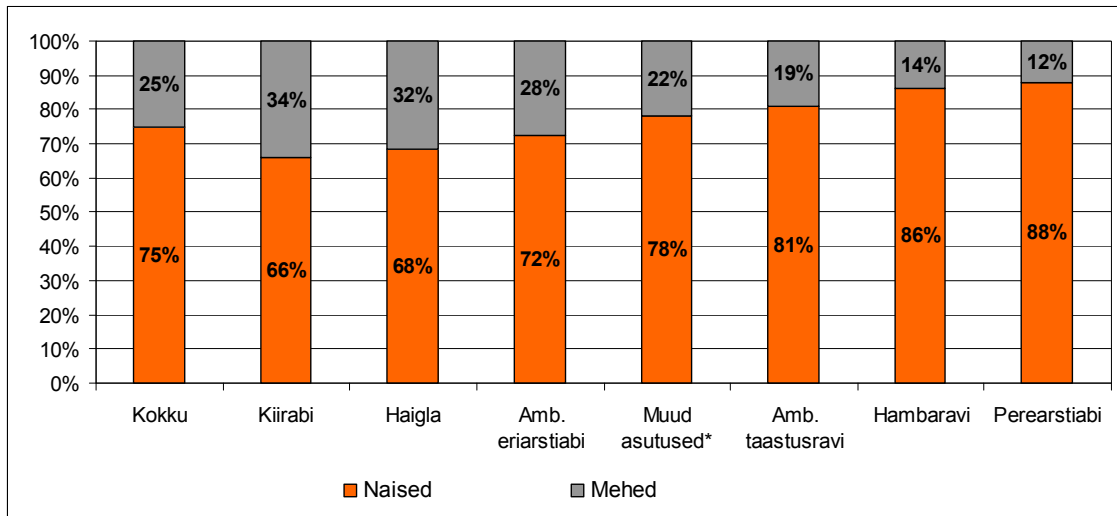
* Taastusravi-, hooldus-, eri- ja kohalik haigla

Kokku esitas tunnipalga aruande 279 FIE-na töötavat arsti, mis moodustab 5% arstide ametikohtadest (lisa tabel 10). Peaaegu pool (46%) FIE-dest olid perearstiabiasutused.

Töövõtulepingulisi arstide ametikohti oli esitatud aruannete kohaselt märtsis kokku 479 ja õdede ametikohti 218, mis moodustas vastavalt 9% kõigist arstide ja 3% kõigist õdede täidetud ametikohtadest (lisa tabel 10). Nii arstide kui õdede puhul esines töövõtulepingulist töösuhet kõige enam ambulatoorsetes eriarstiabiasutustes ja haiglates.

Tervishoiu valdkond on naistöötajate keskne. Täidetud ametikohtadest vaid 11%-l töötasid mehed (lisa tabel 15). Mehi oli kõige enam kiirabitehnikute (96%) ja arstide (25%) hulgas. Õendusalatöötajate, hooldajate ja tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistidest moodustasid mehed väga väikese osa, vastavalt 2%, 5% ja 5%.

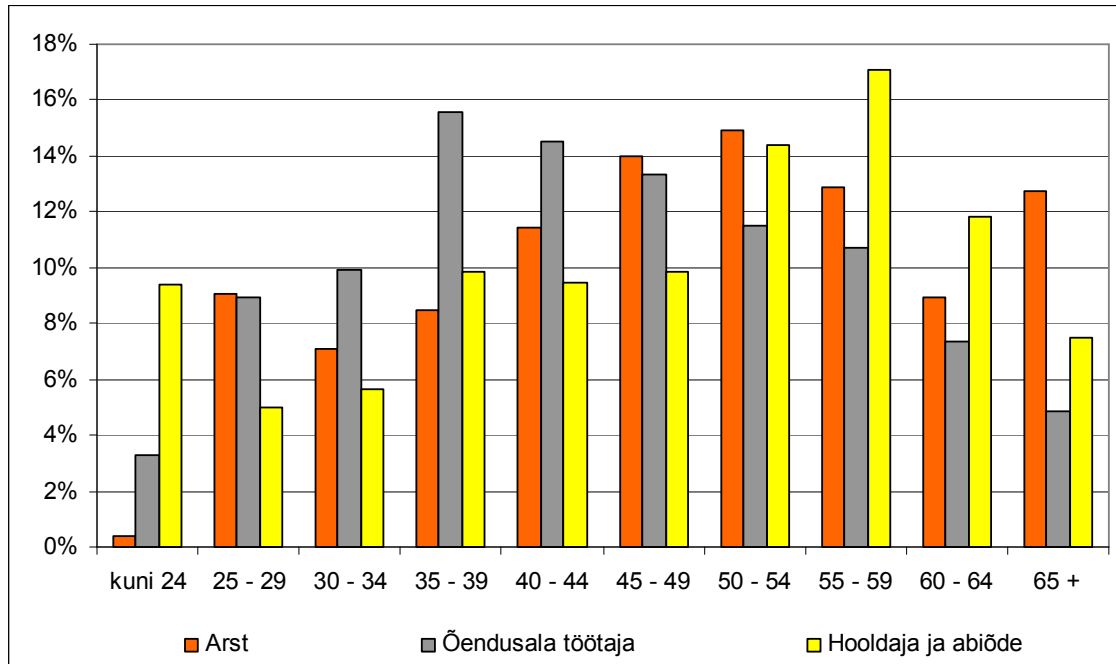
Meesarstide osakaal oli kõige suurem kiirabiasutustes (34%) (joonis 3, lisa tabelid 14 ja 15), neile järgnesid haiglad (32%) ja eriarstiabiasutused (28%). Kõige väiksem oli meeste osakaal perearstiabiasutustes töötavate arstide hulgas – 12%.

Joonis 3. Arstide sooline jagunemine tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010

Andmeallikas: TAI

Erialade lõikes oli meesarste enam kirurgilistel erialadel, näiteks uroloogia, kardiovaskulaarkirurgia, üldkirurgia, neurokirurgia, ortopeedia, plastika- ja rekonstruktiivkirurgia (lisa tabel 16).

Joonis 4. Tervishoiutöötajate vanuseline jagunemine ametiala järgi, märts 2010

Andmeallikas: TAI

Veidi üle poole arstidest (53%) oli vanuses 40-59 eluaastat (joonis 4). 65-aastased ja vanemad arstid moodustavad arstide üldarvust 13%. Õdesid oli kõige rohkem vanuserühmas 35-39. Hooldajate ja abiõdede osakaal oli suurim vanuserühmas 50-59 eluaastat. Samuti oli nende osakaal suur kõige nooremas vanuserühmas, mis ilmselt on tingitud sellest, et arsti- või õeõpingute ajal töötavad tudengid haiglas hooldajana.

Arstide keskmine vanus oli 49 eluaastat (lisa tabel 19). Meeste keskmine vanus (48 aastat) oli ühe aasta võrra madalam kui naistel (49 aastat). Kõige kõrgem keskmine vanus oli taastusravi- (56 aastat) ja kõige madalam kiirabiasutustes (42 aastat) töötavatel arstidel.

Õed, tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistid ja kiirabitehnikud on arstidest keskmiselt 4 aasta võrra nooremad. Nende keskmine vanus oli 44 aastat. Sarnaselt arstidele töötasid keskmiselt kõige nooremad õed kiirabiasutustes (39 aastat). Hooldajate ja abiõdede keskmine vanus oli 47 eluaastat. Mehed olid naistest sellel ametialal keskmiselt 10 aastat nooremad.

Kõigist arstidest 19% ja õdedest 4% tegelesid oma ametikohal ka juhtiva tööga (lisa tabel 20). Juhiks loetakse käesolevas analüüsis töötajat, kellel on alluvaid, kes tegeleb protsessi juhtimisega ning omab vastutust üksuse/osakonna/asutuse töö eest. Seega kuuluvad juhtide

hulka ka väikese ettevõtte juhid, sealhulgas FIE-d, kelle alluvuses töötab vähemalt üks töötaja.

Arst-residentide poolt oli 2010.a märtsikuus täidetud 342,2 arsti ametikohta, mis on 6% kõigist arsti ametikohtadest (lisa tabel 20).

2. Trendid tervishoiutöötajate palkades

Viimane tervishoiutöötajate palga alammäära käsitlev kollektiivleping sõlmiti 16. märtsil 2007. aastal Eesti Vabariigi Valitsuse, Eesti Haiglate Liidu, Eesti Õdede Liidu ja Eesti Tervishoiuala-Töötajate Ametiühingute Liidu vahel. Selles lepiti kokku tervishoiutöötajate (v.a arstide) tunnipalga alammäärad 2007. ja 2008. aastaks. Lepingus kehtestati alates 01. aprillist 2007 tervishoiutöötajatele järgnevad tunnipalga alammäärad:

- õele (v.a kiirabis töötavale õele) ja ämmaemandale 52 krooni ja 50 senti tunnis;
- tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistile (kollektiivlepingu mõistes bioanalüütik, füsioterapeut, tegevusterapeut, radioloogiatehnik) 52 krooni ja 50 senti tunnis;
- hooldajale (hooldaja, hooldusõde, põetaja, sanitar) 29 krooni tunnis [4].

Pooled seadsid eesmärgiks tõsta 2007. aasta jooksul kiirabis töötava õe tunnipalga alammäära 52 krooni ja 50 sendini ja kiirabitehniku tunnipalga alammäära 42 kroonini tunnis.

Samas lepingus kehtestati alates 01. jaanuarist 2008 tervishoiutöötajatele järgnevad tunnipalga alammäärad:

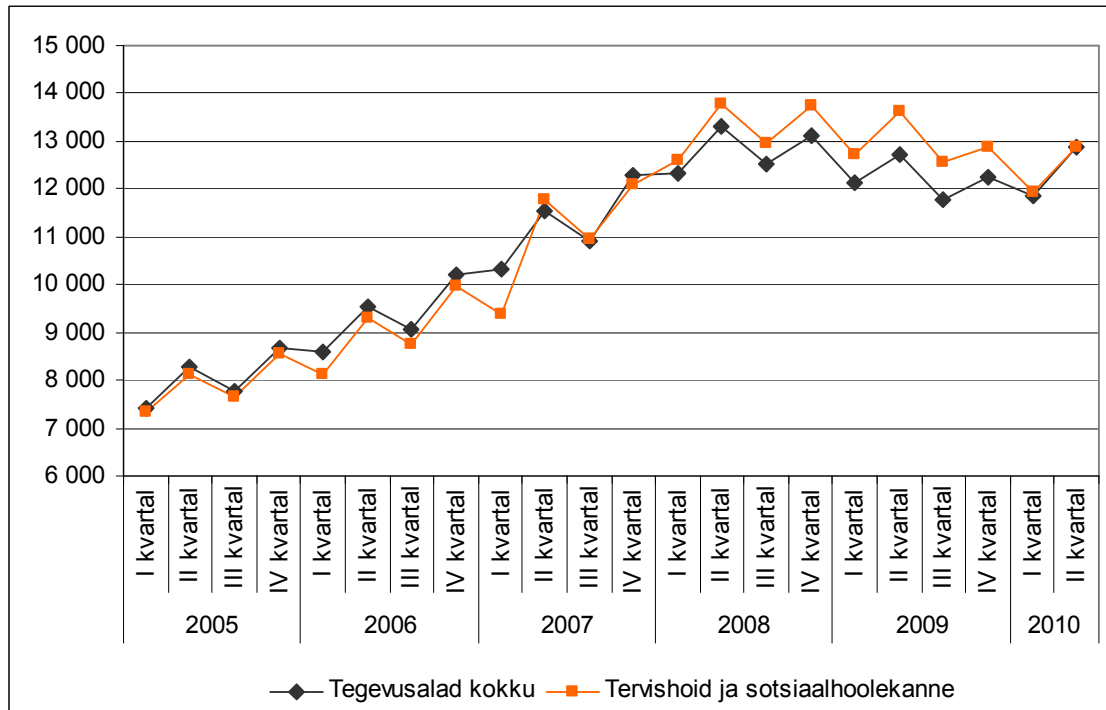
- õele ja ämmaemandale 60 krooni tunnis;
- tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistile 60 krooni tunnis;
- hooldajale 33 krooni tunnis [4].

Arstide tunnipalga alammäära kehtestamisel juhendatakse Eesti Haigekassa Nõukogu 19. jaanuari 2007. aasta otsusest nr 9 „Eesti Haigekassa rahalistest võimalustest palgakomponendi suurendamiseks”. Alates 1. jaanuarist 2008 planeeriti tervishoiuteenuste hindades ja riigieelarves arsti tunnipalga alammääraks 112 krooni tunnis [2]. Vabariigi Valitsuse 10. jaanuari 2008. a määruse nr 12 «Eesti Haigekassa tervishoiuteenuste loetelu» muutmise kehtestas ajavahemikuks 15.11.2009–31.12.2010 tervishoiuteenuste eest tasumisel koefitsiendiks 0,94 [4].

Sõlmitud palgakokkuleppe mõju on näha jooniselt 5. Esmakordselt mitme aasta jooksul ületas 2007. aasta teises kvartalis tervishoiu ja sotsiaalhoolekande sektori palk riigi keskmist palka. Majanduslanguse mõjul riigi keskmise palga kasv pidurdus 2008. aasta viimases kvartalis, pöördudes 2009. aastast negatiivseks. Kasvava töötuse ja langevate palkade tõttu laekus

riigieelarvesse sotsiaalmaksu üha vähem, mis tõi kaasa tervishoiusüsteemi tulude ja tervishoiutöötajate palkade vähenemise.

Joonis 5. Riigi keskmise ning tervishoiu- ja sotsiaalvaldkonna keskmise brutokuupalga muutumine, 2005–2010 (kroonid)

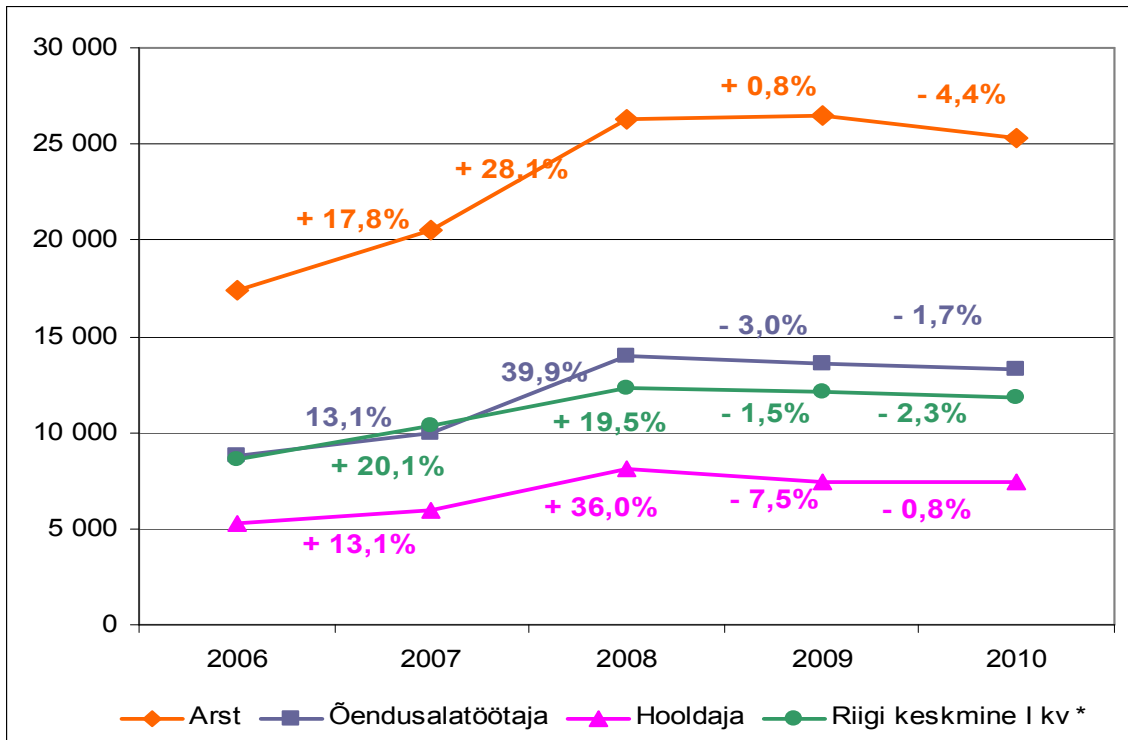

Andmeallikas: Eesti Statistika

Tervishoiu ja sotsiaalhoolekande sektori palgad hakkasid langema 2009. aasta 2. kvartalis. Kuni 2009. aasta 3. kvartalini langes riigi keskmine palk tervishoiu ja sotsiaalhoolekande sektori palgast kiiremini. 2010. aasta 1. kvartalis oli seis vastupidine, mis läbi 2010. aasta esimeseks kvartaliks tervishoiu ja sotsiaalhoolekande palk võrdsustusid riigi keskmise palgaga. 2010. aasta 2. kvartalis riigi keskmine palk hakkas kasvama, tervishoiu sektori palk on endiselt languses.

Tervishoiutöötajate palgauuringu andmetel langes arstide palk 2010. aasta märtsis võrreldes eelmise aastaga 4,4% (joonis 6). Õdede palk langes protsentuaalselt vähem – 1,7%. Hooldajate ja abiõdede keskmine palk vähenes minimaalselt.

Joonis 6. Tervishoiutöötajate ja riigi keskmise kuupalga kasv, 2006–2010 (kroonid)

Andmeallikas: TAI

*Andmeallikas: Eesti Statistika

Tervishoiutöötajate palk langes eelkõige lisatasude vähenemise tõttu, sest vastupidiselt kogupalgale õdede ja hooldajate põhipalk siiski suurenes. Arstide põhipalk küll vähenes veidi, kuid seda oluliselt vähem kui vähenes nende kogupalk.

Analüüsi järgnevatel osadel vaadeldakse iga ametigrupi juures põhjalikumalt palga muutumist erinevate komponentide lõikes.

3. Arstide palk

3.1 Tunnipalk

Arstide hulka on käesolevas analüüsis arvestatud arstid ja hambaarstid. Samuti kuuluvad siia arst-residendid ning juhina töötavad arstid, kes tegelevad ravitööga. Keskmine tunnipalk on arvestatud nii täis- kui osaaajaga töötajate palkade põhjal. Keskmise kuupalga arvestusse hõlmatakse ainult täistööajaga töötajad ehk need, kes töötasid täiskoormusega ja olid tööl terve märtsikuu.

Palka saab töötajale maksta kas töötatud tundide alusel või kindla kuupalgana. Tunnipalga leidmiseks on kuupalk jagatud kuus töötatud tundidega. Seetõttu tuleb arvestada, et kindla kuupalgaga töötajate puhul sõltub tunnipalga suurus konkreetse kuu tööpäevade ja kuus töötatud tundide arvust. Samas jälle tunnipalga alusel tasu saavate töötajate puhul sõltub töötundide arvust see, kui suureks kujuneb nende kuupalk. Käesoleva aasta märtsikuu oli 2009. aastaga võrreldes rohkem töötunde. Kui eelmisel aastal oli 176 töötundi, siis 2010. aastal 184 tundi. Suurem töötundide arv avaldab mõju põhitunnipalga vähenemisele läbi kindlat kuupalka saavate töötajate tunnipalga vähenemise. Teisalt suurendab rohkemate töötundide arv tunnipalga alusel tasustatavate inimeste kuupalka.

Töövõtulepinguga töötajate palgad antud uuringus ei kajastu, kuna nende töötasu ja -tunde ühe kuu kohta on keeruline hinnata. Samuti ei koguta uuringuga andmeid FIE-de sissetuleku kohta. Seda analüüsitakse Maksu- ja Tolliametist saadud andmete põhjal. Sama allika põhjal vaadeldakse ka tervishoiuteenust osutavate ettevõtete omanikele väljamakstud dividende.

Arstide keskmine põhitunnipalk (s.o palk ilma lisatasudeta) oli 2010.a märtsikuuks 126 krooni, mis on 5% võrra väiksem kui möödunud aastal (tabel 1). Tunnipalga mediaan oli 112 krooni, mis näitab et pooled arstidest teenisid tunnis 112 krooni või vähem ja pooled 112 krooni või enam. Kõige kõrgem oli põhitunnipalk muudes asutustes (diagnostika- ja õendusabiasutustes, vanglate ambulatoorsetes meditsiinosakondades ja üldarstiabi asutuses, mis ei osuta perearstiabi) töötavatel arstidel (145 kr) ja eriarstiabiasutustes töötavatel arstidel (144 kr). Kõige madalam oli põhitunnipalk ambulatoorset taastusravi osutavatel arstidel (98 kr). Haigla arstide keskmine põhitunnipalk oli 124 krooni, mis on 5% madalam kui 2009. aastal.

Kõige kõrgema tunnipalgaga muudes asutustes langes põhitunnipalk aasta jooksul kõige enam – 7%. Keskmisest enam vähenes põhitunnipalk ka hambaravi- ja taastusraviasutustes.

Seevastu kiirabiasutustes põhitunnipalk tõusis 2% võrra. Haigla liikide lõikes said eelmise aastaga võrreldes 16% võrra väiksemat põhitunnipalka erihaiglas töötavad arstid ja 11% langes taastusravihaigla arstide põhitunnipalk. Hooldushaiglates ja keskhaiglates keskmine põhitunnipalk tõusis, samas mediaanpalk jäi samaks, mis tähendab seda, et suurenes keskmisest kõrgemat palka saanud inimeste palk.

Tabel 1. Arstide põhitunnipalk tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid ja %)

	Keskmine	Muutus võrreldes 2009	Muutus võrreldes 2009 (%)	Mediaan	Protsentil 25	Protsentil 75	Standardhälve
ARSTID KOKKU	126	-7	-5%	112	103	130	58
Perearstiabi	118	-4	-3%	114	102	130	29
Ambulatoorne eriarstiabi	144	-4	-3%	112	97	158	94
Hambaravi	130	-8	-6%	108	76	148	92
Kiirabi	128	3	2%	121	113	134	28
Ambulatoorne taastusravi	98	-6	-6%	100	78	113	41
Muud asutused	145	-12	-8%	112	102	175	76
Haiglad kokku	124	-7	-5%	112	103	125	40
<i>Piirkondlik haigla</i>	117	-12	-9%	109	103	120	33
<i>Keskhaigla</i>	138	5	4%	125	112	147	43
<i>Üldhaigla</i>	118	-7	-6%	112	112	118	27
<i>Taastusravihaigla</i>	110	-13	-11%	108	91	119	29
<i>Hooldushaigla</i>	152	9	6%	112	112	155	98
<i>Erihaigla</i>	139	-27	-16%	137	85	163	65
<i>Kohalik haigla</i>	123	-1	-1%	112	102	122	51

Andmeallikas: TAI

Arstide põhitunnipalk varieerus keskmiselt keskmisest palgast 58 krooni võrra (tabel 1 veerg „standardhälve“). Erinevus arstide palgatasemes on aastate jooksul püsinud 60 krooni ringis. Kõige erinevamad palgatasemed on jätkuvalt hambaarstidel ja ambulatoorse eriarstiabi asutustes töötavatel arstidel. Kõige väiksemad on palgaerinevused kiirabi- ja perearstiabiasutustes töötavatel arstidel.

Lisaks põhipalgale makstakse tulemuspalka tööviljakuse ja resultatiivsuse eest ning lisatasusid ületundide, õhtuse/öötöö ja puhkepäevadel töötamise eest. Koos regulaarsete lisatasudega oli arstide tunnipalk 140 krooni, mis oli 14 krooni ehk 11% suurem kui põhitunnipalk (tabel 2).

Kõige suurem oli lisatasude osatähtsus haiglas töötavate arstide tunnipalgas (19 krooni ehk 13%), mis on mõistetav arvestades statsionaarse asutuse töö iseloomu (töötamine öhtul, öösel,

puhkepäevadel). Lisatasude osatähtsus haiglates on vähenenud. Suurima osa moodustasid lisatasud piirkondlikes haiglates töötavate arstide kogutunnipalgast, kus tunnipalk koos lisatasudega oli keskmiselt 17% kõrgem kui põhitunnipalk. Piirkondlikele haiglatele järgnesid üld- ja keskhaiglad. Hooldushaiglates lisatasusid ei makstud.

Tabel 2. Arstide põhitunnipalk, kogutunnipalk ja alla alammäära tasustatud töötajate osakaal asutuse liigi järgi, märts 2010 (kroonid ja %)²

	Keskmine põhi-tunnipalk	Keskmine kogutunnipalk	Erinevus, kroonid	Erinevus, %	Alla alammäära tasustatud arstid (%), põhitunnipalk*	Alla alammäära tasustatud arstid (%), kogutunnipalk*
ARSTID KOKKU	126	140	14	11%	18%	14%
Perearstiabi	118	121	3	3%	24%	21%
Ambulatoorne eriarstiabi	144	148	4	3%	37%	35%
Hambaravi	130	145	15	12%	51%	40%
Kiirabi	128	137	9	7%	6%	6%
Ambulatoorne taastusravi	98	102	4	4%	57%	53%
Muud asutused	145	151	6	4%	10%	9%
Haiglad kokku	124	143	19	15%	5%	2%
<i>Piirkondlik haigla</i>	117	137	20	17%	0%	0%
<i>Keskhaigla</i>	138	156	18	13%	2%	1%
<i>Üldhaigla</i>	118	136	18	15%	11%	5%
<i>Taastusravihaigla</i>	110	122	12	11%	25%	25%
<i>Hooldushaigla</i>	152	152	0	0%	18%	18%
<i>Erihaigla</i>	139	155	16	12%	35%	22%
<i>Kohalik haigla</i>	123	131	8	7%	28%	11%

Andmeallikas: TAI

*Osakaalud on arvestatud täidetud ametikohtadest vastava asutuse liigi sees.

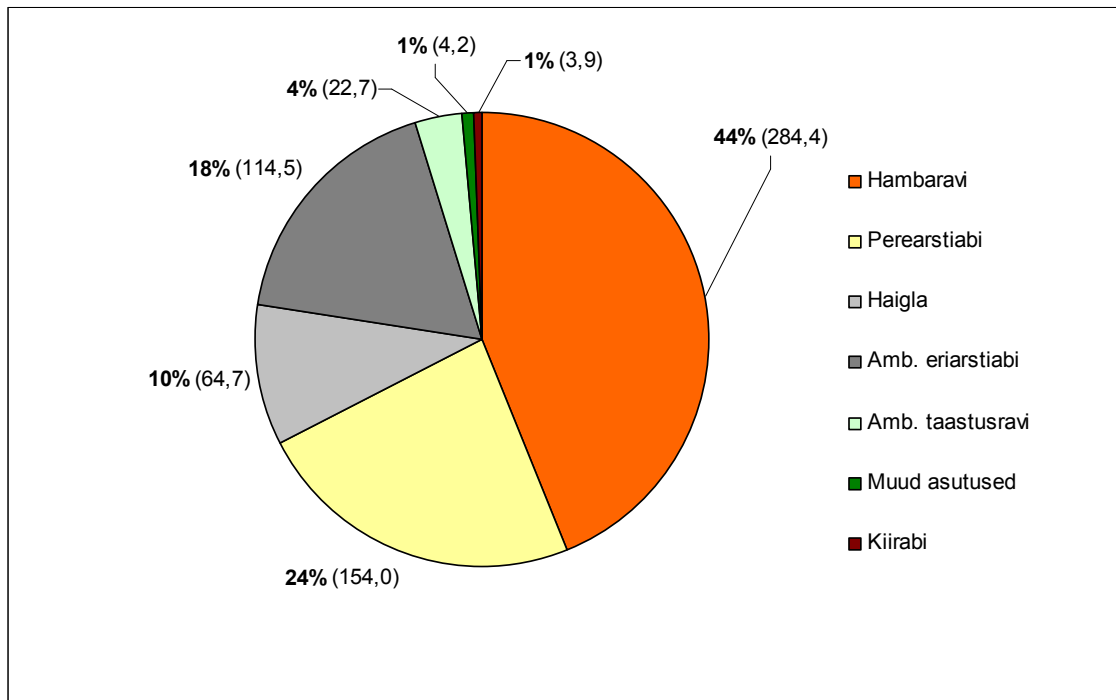
Erialade võrdluses teenisid kõige kõrgemat kogutunnipalka ortodondid, kelle keskmine kogutunnipalk oli 301 krooni. Ortodontidele järgnesid suu-, näo- ja lõualuukirurgid, radioloogid ja kardiovaskulaarkirurgid, kuid nende keskmine kogutunnipalk jäi juba alla 200 krooni. Kõige madalamat tasu said töötervishoiuarstid, taastusraviarstid ja perearstid, kelle kogutunnipalk oli väiksem kui 122 krooni. Kardiovaskulaarkirurgide, radioloogide, anestezioloogide, suu-, näo- ja lõualuukirurgide palk on endiselt keskmisest kõrgem, hoolimata sellest, et nimetatud erialadel oli kogutunnipalga vähenemine üks suuremaid. Viimasel aastal tegi suurema languse läbi ka töötervishoiuarstide kogutunnipalk.

² 2010.a märtsis oli rohkem töötunde (184 tundi) kui keskmises kuus (168 tundi). Seega, kindla kuupalgaga töötajate puhul pidi ühe tunni eest saadav tasu vastavalt alammäära tingimustele olema 102 krooni.

Üldiselt oli kogutunnipalk vähenemine suurem kui põhitunnipalgal. Võrreldes 2009. aastaga langes keskmine kogutunnipalk 9% võrra, põhitunnipalk aga 5%.

1. jaanuarist 2008 on tervishoiuteenuste hindades ja riigieelarves arstide palga alammääraks 112 kooni tunnis. 2010. aasta märtsikuus jäi 18% arstidest põhitunnipalk alla selle taseme (tabel 2). Kui aga vaadata palka koos regulaarsete lisatasudega, siis oli nende osakaal 14%. Kõigist haiglas töötavatest arstidest oli alla alammäära tasustatud 2% ja kiirabiasutustes 6%. Seega esines alla kokkulepitud alammäära tasu maksmist peamiselt ambulatoorsete abi osutavates asutustes. Paljud väikestes ambulatoorsetes asutustes töötavad arstid on ise ettevõtte omanikud. Omanikena on neil võimalik maksta endale väiksemat palka ning võtta osa tulust välja dividendidena. Dividendidena saadud tulu on analüüsitud käesolevas peatükis veidi allpool.

Joonis 7. Alla alammäära tasustatud arstid tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi (kogutunnipalk), märts 2010*

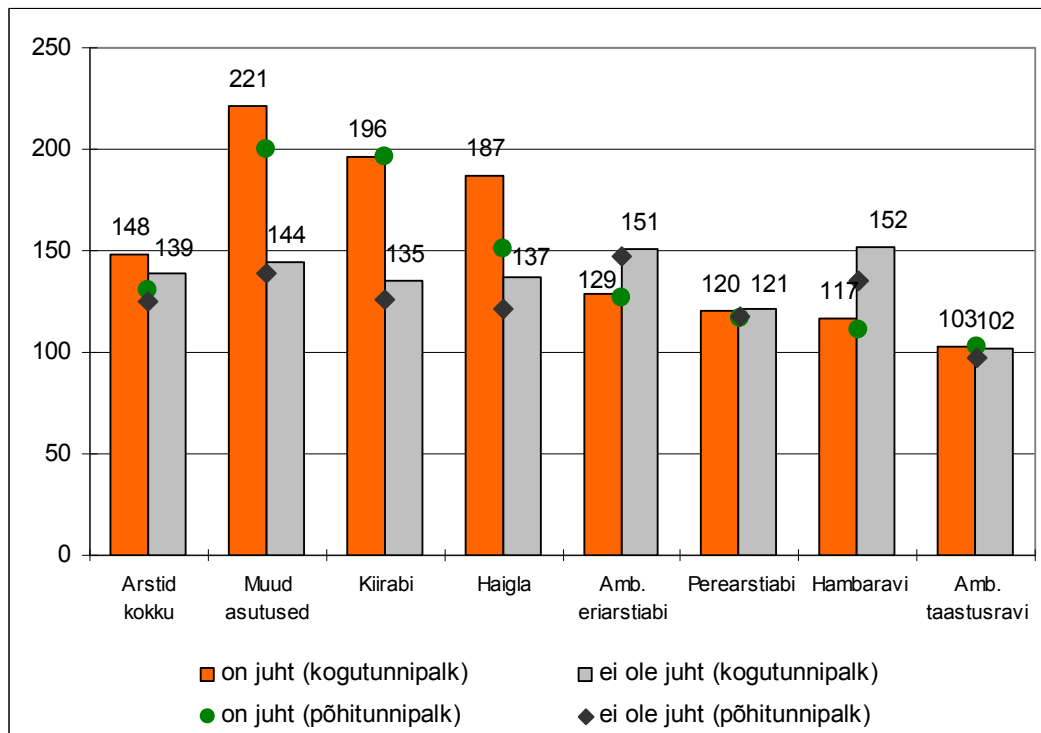
Andmeallikas: TAI

* Osakaalud on arvestatud täidetud ametikohtadest. Täidetud ametikohade arv on toodud sulgudes.

Kokku jäi märtsikuus 648 täidetud ametikohal arsti kogutunnipalk alla alammäära. Kõige suurema osa neist (44%) moodustasid hambaraviasutustes töötavad arstid (joonis 7), kellest kolmandik olid juhid. Üldse oli juhte alla miinimumi saavatest arstidest veerand.

Juhina töötavate arstide keskmine kogutunnipalk oli keskmiselt 9 krooni kõrgem kui teistel arstidel (joonis 8). Kõige rohkem erines juhtide palk teistest arstidest kiirabiasutustes ja muudes asutustes, kus vahe oli vastavalt 70 ja 61 krooni ühes tunnis. Ka haiglates oli juhina töötavate arstide palgad teistest oluliselt kõrgemad. Seevastu ambulatoorse eriarstiabi asutustes ja hambaraviasutustes olid juhtide palgad hoopis madalamad kui mitte-juhtidel. Perearstiabi asutustes ja ambulatoorsetes taastusraviasutustes olid juhtide palgad teiste arstidega peaaegu samal tasemel. Sellised erinevused juhtide ja teiste arstide palgasemes näitavad, et väikestes asutustes, kus arstid on ise ka ettevõtte omanikud, hoiavad juhid enda palga pealt kokku. Suurtes asutustes on aga selgem palgasüsteem ning juhtimisega tegelevad arstid saavad lisäülesannete eest lisatasu.

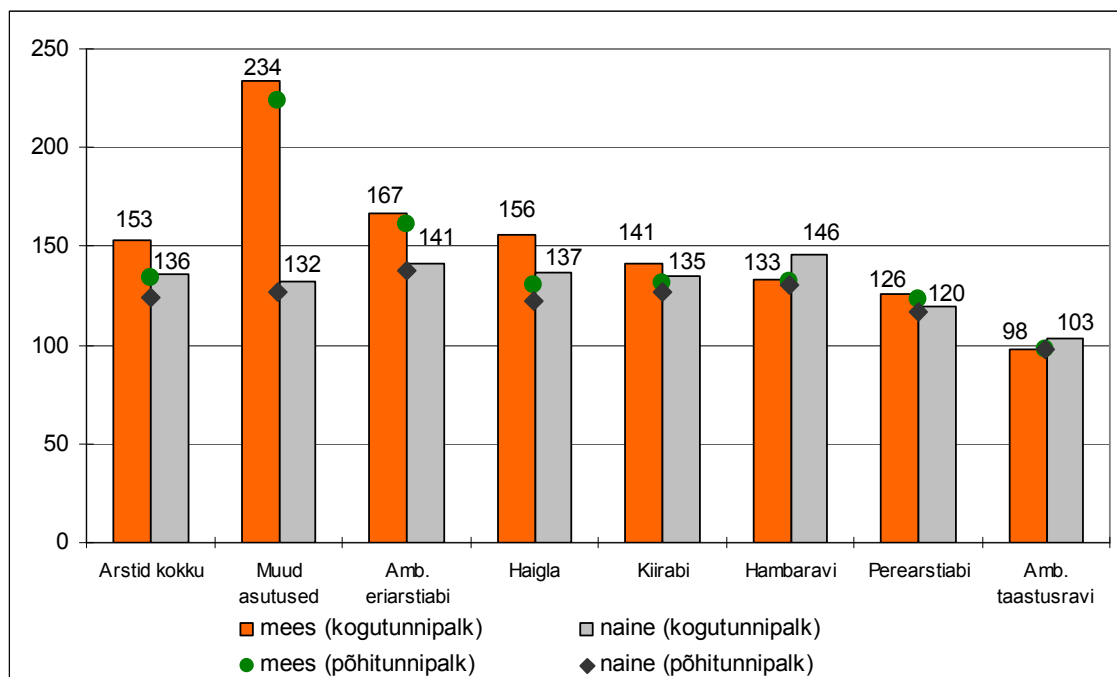
Joonis 8. Arstide tunnipalk juhi staatuse ja tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid)

Andmeallikas: TAI

Samuti ilmneseid erinevused mees- ja naisarstide palkades. Meesarstide tunnipalk oli keskmiselt 17 krooni võrra kõrgem naisarstide palgast. Märtsikuus oli meesarstide keskmine kogutunnipalk 153 ja naistel 136 krooni (joonis 9), seega naiste kogutunnipalk moodustas meeste omast 89%. Kõige suurem sooline erinevus palkades oli muudes asutustes, kus naisarstide palk oli meesarstide palgast 44% väiksem. Selline suur erinevus muudes asutustes on tingitud peamiselt sellest, et antud gruppi kuuluvate tervishoiuteenuse osutajate juures töötas võrreldes teiste gruppidega vähe arste ja veel vähem meesarste. Seetõttu on kõrgete palkade mõju grupi keskmisele palgale suur. Lisaks oli muudes asutustes meeste hulgas suurem osatähtsus radioloogidel ja kardioloogidel, kellel on kõrgem tunnitasu. Naiste seas on rohkem madalamapalgalisi ametikohti, nagu perearstid ja pediaatrid.

Joonis 9. Arstide tunnipalk soo ja tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid)

Andmeallikas: TAI

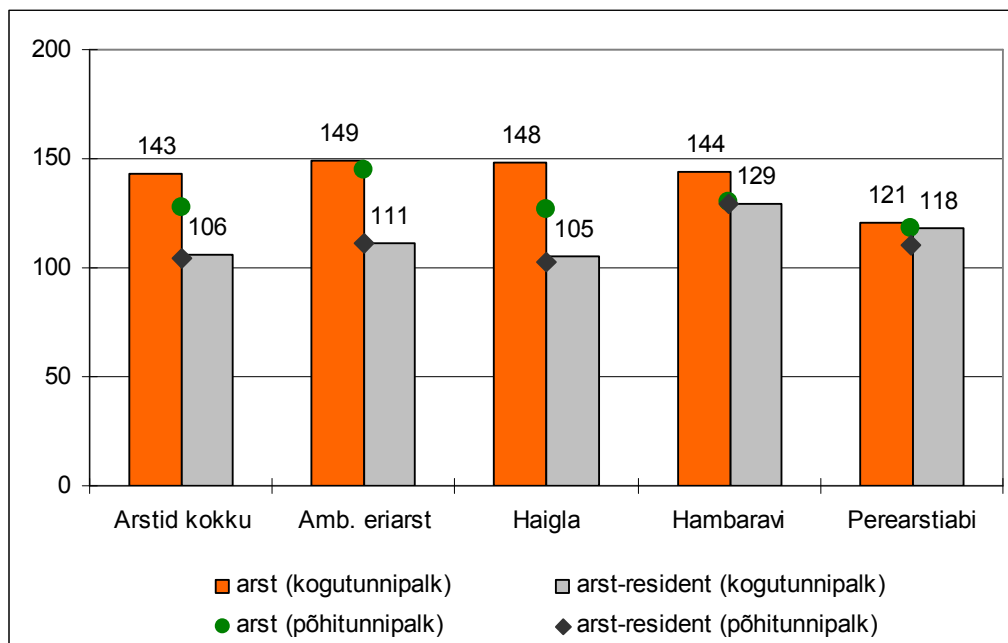
Suur erinevus meeste ja naiste tunnipalkades oli ka ambulatoorsetes eriarstiabi-asutustes ja haiglates, kus meestele maksti keskmiselt 26 krooni ja 19 krooni võrra kõrgemat tasu.

Meeste ja naiste palgavahe võib olla tingitud erinevatest teguritest. Palka mõjutab nii eriala kui ka juhina töötamine. Juhina töötavaid arste oli mees- kui naisarstide hulgas enam-vähem

võrdselt, vastavalt 16% ja 17%. Mittejühtide hulgas oli mees- ja naisarstide palgaerinevus oluliselt väiksem kui juhtide hulgas. Mittejühtidest naisarstid said mittejühtidest meesarstidest 8% võrra madalamat palka, juhtide hulgas on vastav näitaja kolm korda suurem – 25%. Meeste ja naiste palgaerinevused ilmnisid ka ühe ja sama eriala lõikes. Paljudel erialadel on meeste keskmine palk kõrgem kui samal erialal töötavate naiste palk. Mõne eriala puhul esines ka vastupidist olukorda.

Erinevused olid ka arst-residentide ja arstide tunnipalkade vahel. Arst-residentide tunnipalk oli oluliselt madalam kui juba õpingud lõpetanud arstidel. Residentide keskmine kogutunnipalk moodustas 74% arstide keskmisest palgast (joonis 10). Võrreldes põhipalka ja palka koos lisatasudega ilmneb, et residentidele makstavad regulaarsed lisatasud on väga minimaalsed või puuduvad üldse. Vaid perearstiabiastutustes töötavatele residentidele maksti lisatasusid arstidest enam.

Joonis 10. Arstide tunnipalk arst-residenti staatuse ja tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid)

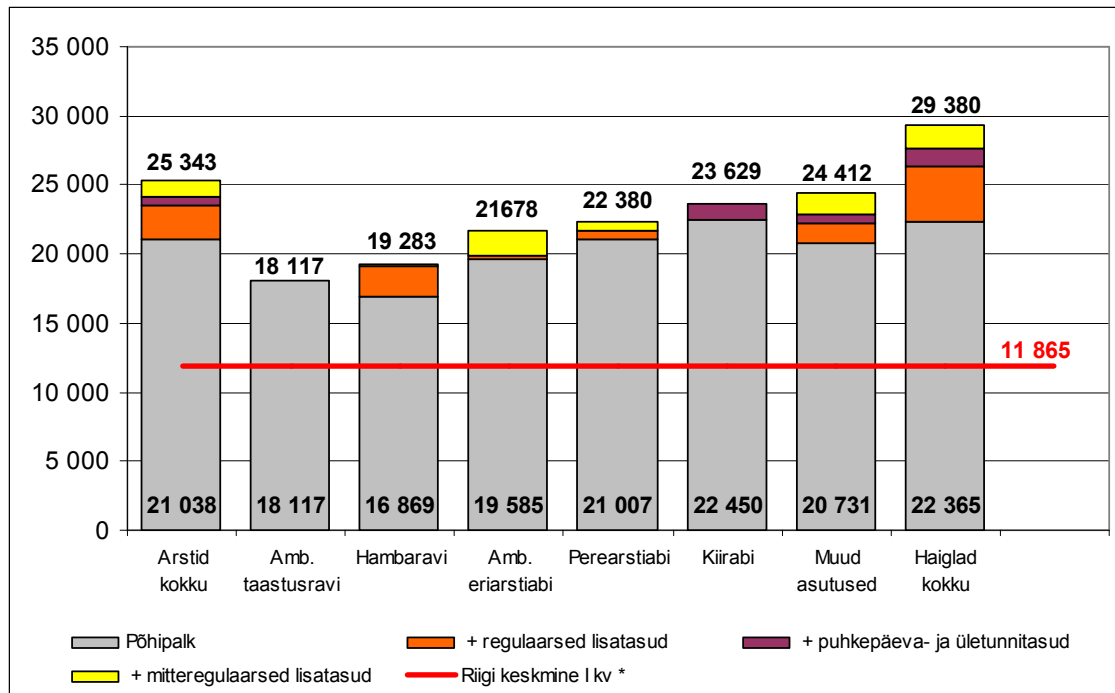

Andmeallikas: TAI

3.2 Kuupalk

Kuupalga arvestusse on hõlmatud üksnes need arstid, kes töötasid märtsikuus täistööajaga ning olid terve kuu tööl (s.t ei olnud puhkusel, haiged jms). Arstide keskmine kuupalk koos kõigi lisatasudega oli 2010. aasta märtsikuus 25 343 krooni (joonis 11). See on 2,1 korda kõrgem kui riigi keskmine palk, mis Statistikaameti andmetel oli 2010. aasta I kvartalis 11 865 krooni.

Joonis 11. Täistööajaga töötavate arstide keskmine kuupalk tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid)

Andmeallikas: TAI

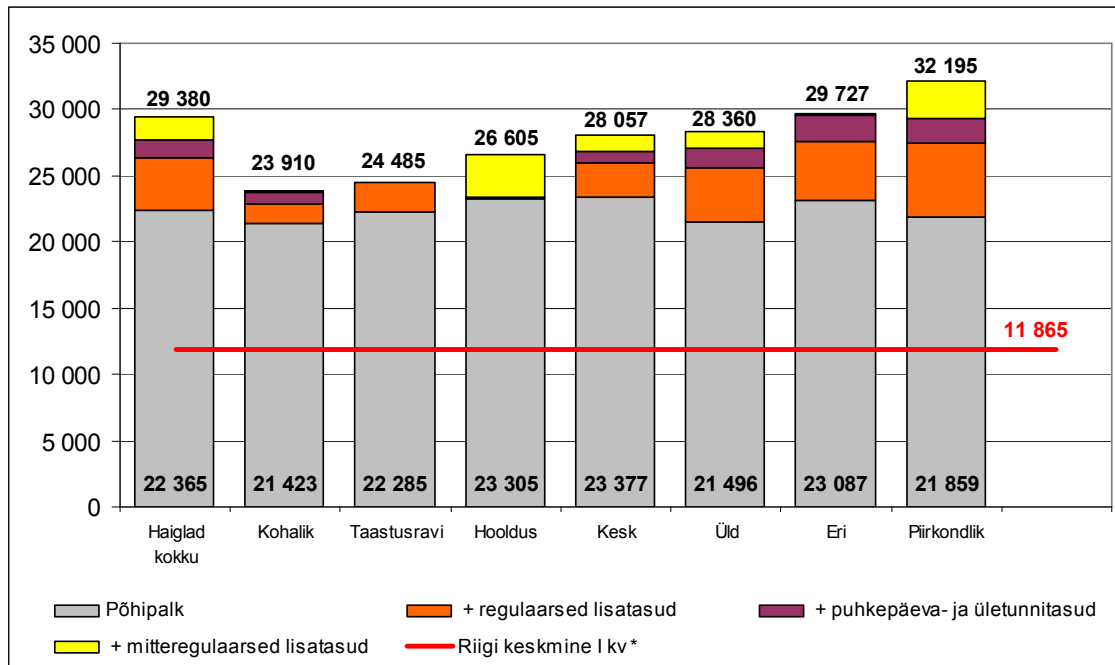
*Andmeallikas: Eesti Statistika

Kõige madalam oli keskmine kuupalk ambulatoorse taastusravi asutuste arstidel – 18 117 krooni – ja kõige kõrgem haiglas töötavatel arstidel – 29 380 krooni. Joonisel 11 on arstide kuupalk jaotatud erinevateks palgakomponentideks. On näha, et haiglas moodustasid lisatasud arstide keskmisest kuupalgast olulise osa.

Haigla liikide võrdluses (joonis 12) oli arstidel kõige kõrgem keskmine kuupalk sarnaselt eelneva aastaga piirkondlikes haiglates – 32 195 krooni. Neile järgnesid erihaiglates töötavad

arstid. Madalaim täiskoormusega töötava arsti kuupalk oli kohalikes haiglates – 23 910 krooni.

Joonis 12. Täistööajaga töötavate arstide keskmine kuupalk haigla liigi järgi, märts 2010 (kroonid)

Andmeallikas: TAI

*Andmeallikas: Eesti Statistika

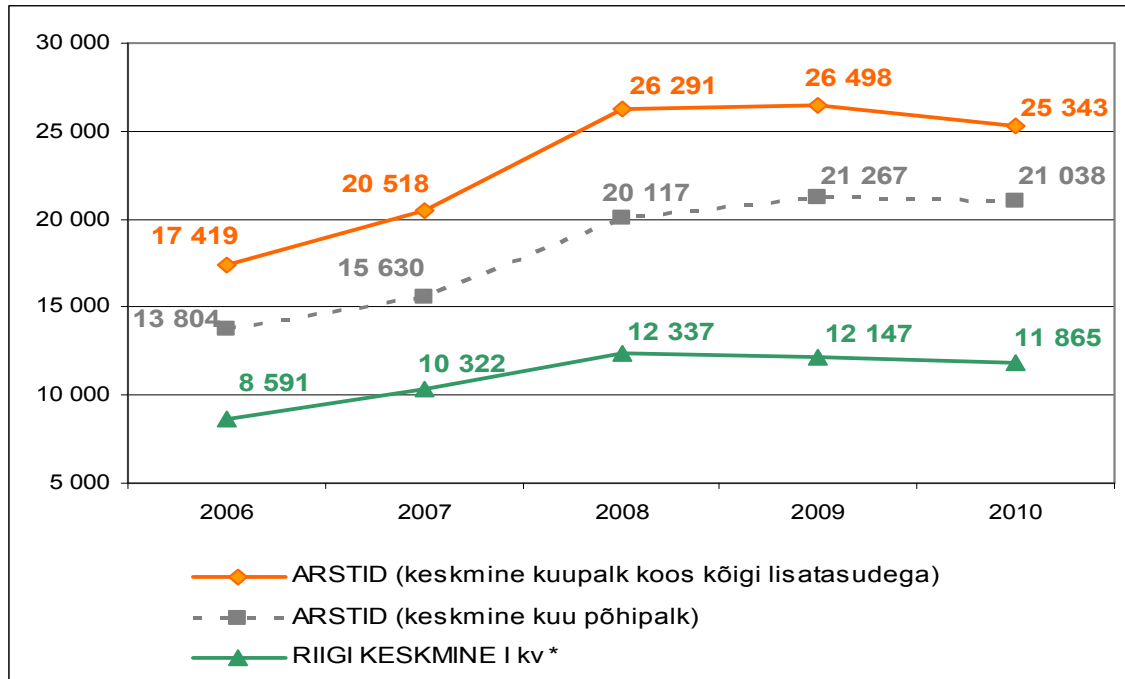
Arstide keskmine kuupalk tõusis aastatel 2006 kuni 2009 pidevalt (joonis 13), kasvades kõige enam perioodil 2007–2008. Kuigi 2009. aastal palga kasv praktiliselt peatus (kasv oli vaid 1%), siis põhipalga osa endiselt suurenes (6%). Samal ajal riigi keskmine palk juba langes 2% võrra.

2010. aasta märtsiks vähenes ka arstide palk, langeses madalamale 2008. aasta palgatasemest. Kuu keskmise kogutunnipalga langus võrreldes eelmise aasta sama perioodiga oli 4,4%. Põhipalga langus oli väiksem – 1%. Oluliselt enam vähenesid lisatasud. Lisatasud langesid eelmise aastaga võrreldavas tempos. Kui 2009. aastal maksti lisatasusid eelmise aastaga võrreldes 15% võrra vähem, siis 2010. aastal 18% võrra.

Kõige enam ehk 9% langes 2010. aastal kuupalk võrreldes 2009. aastaga eriarstiabiastutustes. Eriarstiabiastutustele järgnesid hambaraviastutused 8%-ga ja muud asutused 7%-lise vähenemisega. Haigla liigi järgi toimusid kõige suuremad muutused taastusravi- ja hooldushaiglates, kuid sealne arstide kogum on väga väike, mistõttu iga töötaja avaldab suurt

mõju keskmise palga kujunemisele. Arvukama arstkonnaga erihaiglates kogukuupalk kasvas (7%), ülejäänud haiglates palk vähenes või jäi samaks.

Joonis 13. Arstide keskmise kuupalka muutumine, 2006–2010 (kroonid)

Andmeallikas: TAI

*Andmeallikas: Eesti Statistika

Kuu keskmine põhipalk langes kõikides asutustes, välja arvatud haiglates, kus põhipalk tõusis 2% võrra. Haiglate kuu keskmine põhipalga kasv võib olla mõjutatud suuremast töötundide arvust selle aasta märtsikuus. See tähendab, et töötajatel, kelle tasu arvestatakse töötatud tundide alusel, kujunes 2010. aasta märtsis kuupalk kõrgemaks.

Samas kogutunnipalk langes ka haiglates 2% võrra.

Arstide tunnipalga langus oli suurem kui kuupalga langus, vastavalt 9% ja 4%. Siin mängib jällegi olulist rolli uuringukuu töötundide arv, sest kindla kuupalgaga töötajate puhul on tunnipalga suurus mõjutatud konkreetse kuu töötundide arvust. Seega kujunes töötajatel, kelle kuupalk aastaga ei muutunud ja keda tasustatakse kindla kuupalga alusel, 2010. aasta märtsi tunnipalk madalamaks kui 2009. aastal.

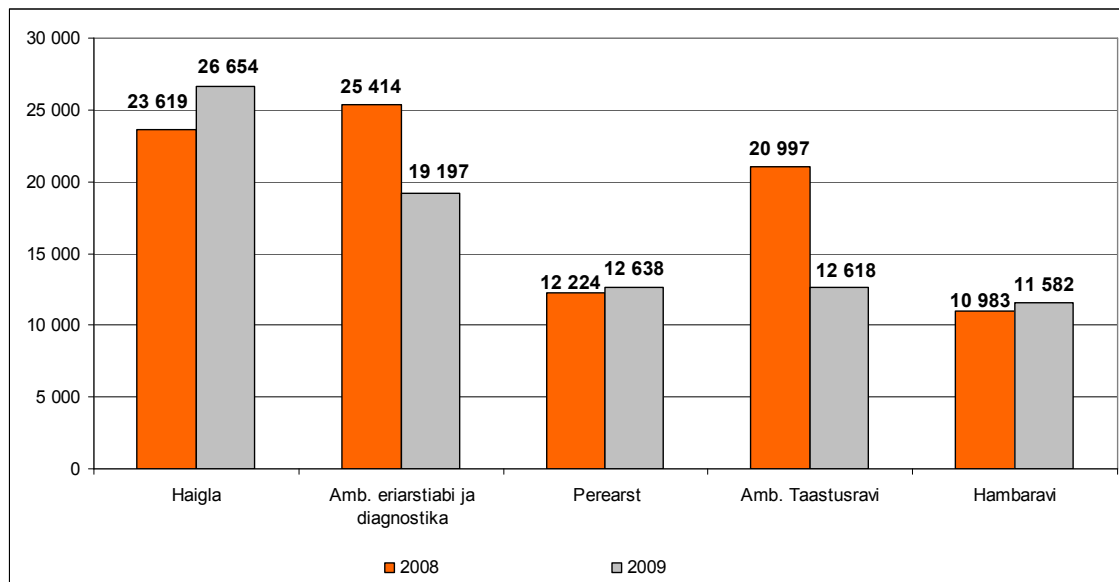
Lisaks muutusid 1. juulist 2009 kehtima hakanud töölepingu seadusega kehtetuks lühendatud tööajannormid. Selle alusel kinnitas haigekassa kõikide tervishoiutöötajate tööaja pikkuseks 40 tundi nädalas. Seetõttu langes näiteks anestezioloogide, radioloogide tunnipalk.

Aastatel 2006-2010 on arstide keskmine kuupalk olnud ligikaudu 2 korda kõrgem kui riigi keskmine kuupalk. Kui kuni 2009. aastani vahe suurenes, siis 2010. aastal oli arstide ja riigi keskmise palga erinevus jällegi 2008. aasta tasemel. (2007. aastal – 2,0; 2008. aastal – 2,1; 2009. aastal – 2,2; 2010. aastal – 2,1 korda kõrgem).

3.3 Dividendid ja FIE tulu

Arstid, kes on ise tervishoiuteenuseid osutava ettevõtte omanikud, saavad võtta tulu välja dividendidena. Tervishoiuteenuseid osutavate ettevõtete omanikele makstud dividende on järgnevalt vaadeldud Maksu- ja Tolliameti andmete näitel. Andmed sisaldavad 2009. aasta jooksul välja makstud dividende.

Joonis 14. Oma ettevõttes töötavatele omanikele makstud keskmised dividendid kuus, 2008–2009 (kroonid)

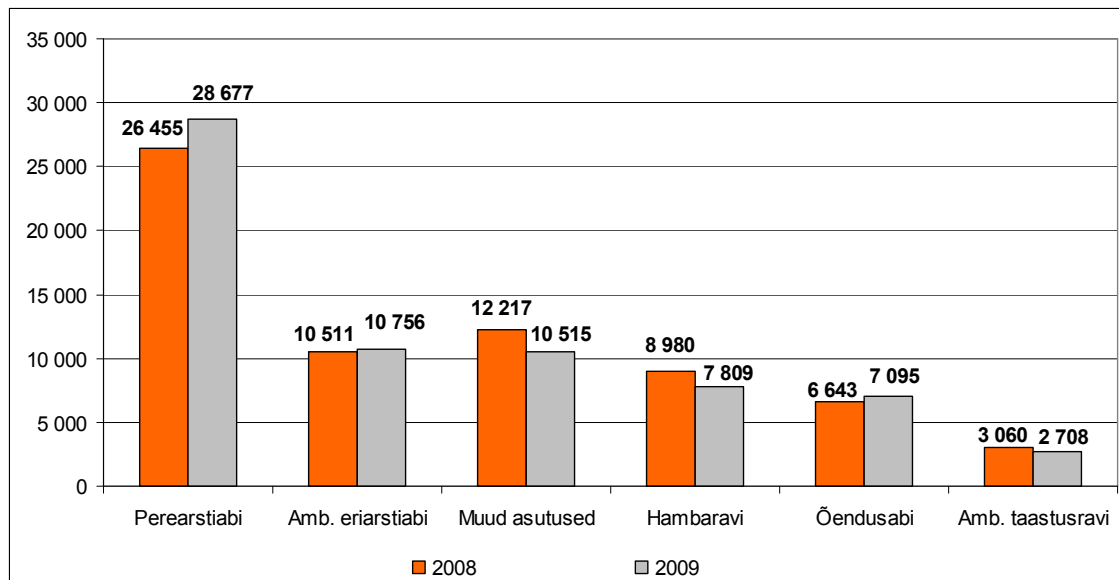
Andmeallikas: Maksu- ja Tolliamet

2009. aastal võtsid dividendidena tulu välja 857 tervishoiuteenust osutava ettevõtte omanikku, kes ise töötas samas asutuses. Dividende välja võtnud tervishoiutöötajate arv vähenes võrreldes 2008. aastaga 132 inimese ehk 13% võrra. Joonisel 14 on toodud välja keskmised dividendid kuus ühe dividende saanud omaniku kohta, selle saamiseks on aastas väljamakstud summa jagatud 12-ga.

Ühe tervishoiuteenuseid osutava ettevõtte omaniku keskmine dividenditulu ühe kuu kohta oli 2009. aastal 14 342 krooni, mis on eelmise aastaga võrreldes 12% väiksem (lisa tabel 23). Kõige kõrgem oli dividenditulu haiglates (26 654 krooni) ja kõige väiksem hambaraviteenuse osutajatel (11 582 krooni) (joonis 14). Taastusraviasutustes langes dividenditulu enim – 40%. Siinkohal on oluline meeles pidada, et välja makstud dividende deklareeritakse Maksu- ja Tolliametile sellel aastal, millal tehakse väljamaksed, kui neid makstakse eelnevatel perioodidel teenitud kasumi pealt.

2009. aastal tegutsenud 330 FIE-st 278 ehk 84% deklareeris 2009. majandusaasta kohta positiivse tulu. 2008. aastal oli vastav näitaja 88%.

Joonis 15. FIE-de keskmine tulu ühe kuu kohta, 2008–2009 (kroonid) *

Andmeallikas: Maksu- ja Tolliamet

* Sotsiaalmaksuga korrigeeritud maksustatav tulu

Maksu- ja Tolliameti andmetel oli FIE keskmine tulu ühes kuus 17 635 krooni (lisa tabel 23) ehk 3% suurem kui eelmisel aastal. Sarnaselt varasemate aastatega said teistest FIE-dest oluliselt kõrgemat tulu perearstid, kes teenisid keskmiselt 28 677 krooni ühe kuu kohta (joonis 15). Perearstidele on FIE-na töötamine enamasti põhitöök, samas kui näiteks eriarstidest või hambaarstidest suur osa teeb FIE-na vaid lisatööd. Seetõttu on perearstide suurem tulu ka mõistetav, sest nemad teenivad seda täiskoormusega töötades.

4. Õendusalatöötajate palk

4.1 Tunnipalk

Täis- ja osaajaga töötavate õdede keskmine põhitunnipalk (s.o palk ilma lisatasudeta) oli 2010. aasta märtsikuus 65 krooni ehk 6% madalam kui 2009. aastal (tabel 3). Ka tunnipalga mediaan langes 63 kroonilt 2009. aastal 61 kroonile 2010. aastal. Kõige kõrgem põhitunnipalk oli hambaraviasutustes töötavatel õdedel (76 kr) ja kõige madalam sarnaselt arstidele ambulatoorset taastusraviteenust osutavates asutustes töötavatel õdedel (53 krooni). Haiglaõdede keskmine tunnipalk langes keskmisest ühe krooni võrra enam ehk 7%.

Tabel 3. Õendusalatöötajate põhitunnipalk tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid ja %)

	Keskmine	Muutus võrreldes 2009	Muutus võrreldes 2009 (%)	Mediaan	Protsentil 25	Protsentil 75	Standardhälve	Osakaal arstide palgast
ÕENDUSALA-TÖÖTAJAD KOKKU	65	-4	-6%	61	60	69	15	52%
Perearstiabi	64	-1	-2%	61	55	71	14	54%
Ambulatoorne eriarstiabi	69	-2	-3%	60	55	70	29	48%
Hambaravi	76	-7	-8%	63	54	83	44	58%
Kiirabi	74	1	1%	70	63	80	16	58%
Ambulatoorne taastusravi	53	-3	-5%	50	45	60	16	54%
Muud asutused	64	1	2%	55	55	65	21	44%
Haiglad kokku	64	-5	-7%	61	60	68	10	52%
Piirkondlik haigla	65	-6	-8%	63	61	70	8	56%
Keskhaigla	66	-2	-3%	63	60	68	9	48%
Üldhaigla	62	-4	-6%	60	60	60	10	53%
Taastusravihaigla	55	-2	-4%	55	45	55	14	50%
Hooldushaigla	60	0	0%	60	55	60	12	39%
Erihaigla	77	-3	-4%	72	60	83	29	55%
Kohalik haigla	60	-5	-8%	60	53	65	12	49%

Andmeallikas: TAI

Kõige enam langes õendusalatöötajate põhitunnipalk hambaraviasutustes ja haiglates. Taastusraviasutustes vähenes keskmine põhitunnipalk 5%, aga põhitunnipalga mediaan 14% võrra, mis tähendab seda, et keskmisest madalamalt tasustatud töötajaid tuli juurde. Sarnane muutus ilmneb ka erihaiglates, kus keskmine põhitunnipalk langes 4%, aga põhitunnipalga mediaan 10%. Haigla liikide järgi kaotasid viimase aastaga kõige enam põhitunnipalgas piirkondlikes ja kohalikes haiglates töötavad õed.

Tervishoiutöötajate eesmärgiks on olnud, et õdede palk moodustaks 60% arstide palgast. Õdede keskmine põhitunnipalk moodustas 2010. aasta märtsis sarnaselt eelmise aastaga 52% arstide palgast. Kõige kõrgem oli õdede keskmine palk võrreldes arstide palgaga hambaraviasutustes ja kiirabis, moodustades 58% arstide palgast. Muudes asutustes, ehk diagnostika- ja õendusabiasutustes, vanglate ambulatoorsetes meditsiini osakondades ja üldarstiabi asutuses, mis ei osuta perearstiabi, kus õdede palk on peaaegu samal tasemel õdede keskmisega, ulatus õdede palk muudes asutustes töötavate arstide väga kõrgele palga tõttu vaid 44%-ni arstide palgast. Haigla liikide võrdluses oli õdede palgatase võrreldes arstidega kõige madalam hooldushaiglates (39%).

Õdede põhitunnipalk varieerus keskmisest näitajast keskmiselt 15 krooni. Sarnaselt arstidele oli ka õdedel kõige erinevamad palgatasemed hambaraviasutustes ja ambulatoorsetes eriarstiabiasutustes.

Tabel 4. Õendusalatöötajate põhitunnipalk, kogutunnipalk ja alla alammäära tasustatud töötajate osakaal tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid ja %) ³

	Keskmine põhitunnipalk	Keskmine kogutunnipalk	Erinevus, kroonid	Erinevus, %	Alla alammäära tasustatud õed (%), põhitunnipalk*	Alla alammäära tasustatud õed (%), kogutunnipalk*
ÕED KOKKU	65	70	5	8%	8%	6%
Perearstiabi	64	66	2	3%	17%	14%
Ambulatoorne eriarstiabi	69	71	2	3%	26%	25%
Hambaravi	76	77	1	1%	26%	26%
Kiirabi	74	78	4	5%	3%	2%
Ambulatoorne taastusravi	53	54	1	2%	60%	58%
Muud asutused	64	68	4	6%	13%	8%
Haiglad kokku	64	70	6	9%	5%	2%
<i>Piirkondlik haigla</i>	65	72	7	11%	1%	1%
<i>Keskhaigla</i>	66	70	4	6%	0%	0%
<i>Üldhaigla</i>	62	68	6	10%	10%	3%
<i>Taastusravihaigla</i>	55	61	6	11%	42%	23%
<i>Hooldushaigla</i>	60	64	4	7%	18%	15%
<i>Erihaigla</i>	77	84	7	9%	18%	8%
<i>Kohalik haigla</i>	60	65	5	8%	43%	16%

Andmeallikas: TAI

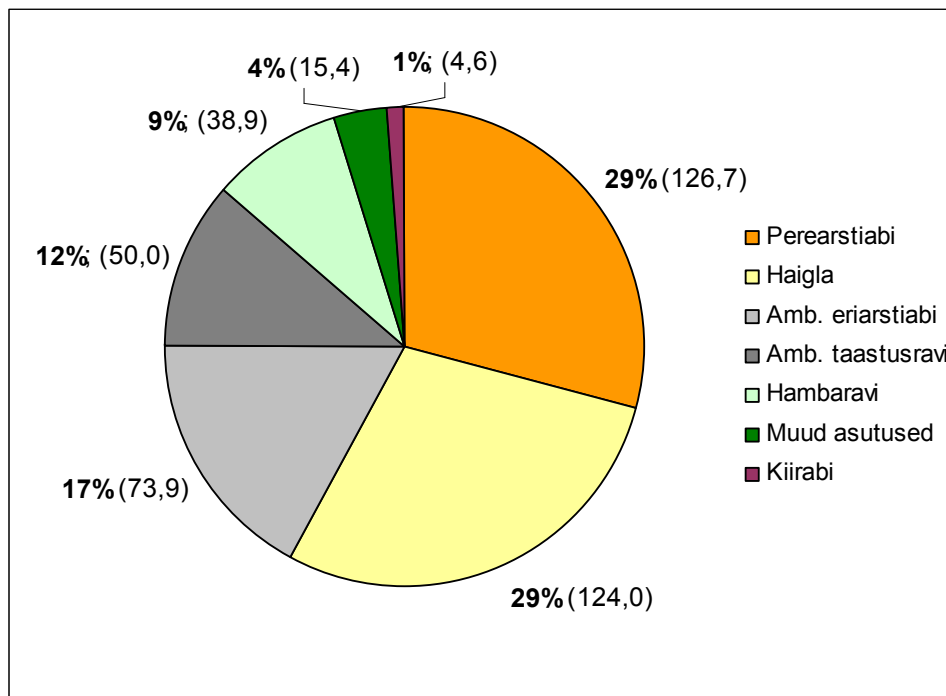
* Osakaalud on arvestatud täidetud ametikohtadest vastava asutuse liigi sees.

³ 2010. a märtsis oli rohkem töötunde (184 tundi) kui keskmises kuus (168 tundi). Seega, kindla kuupalgaga töötajate puhul pidi ühe tunni eest saadav tasu vastavalt alammäära tingimustele olema 55 krooni.

Koos regulaarsete lisatasudega oli õdede tunnipalk 70 krooni, mis on 5 krooni ehk 8% kõrgem kui põhitunnipalk (tabel 4). Sarnaselt arstidele tõstsid lisatasud õdede palka kõige rohkem haiglates (6 krooni ehk 9%), mis tuleneb statsionaarse asutuse töö iseloomust (töötamine öhtul, öösel, puhkepäevadel). Haigla liikide võrdluses maksti kõige enam regulaarseid lisatasusid piirkondlikes ja taastusravihaiglates, kus tunnipalk koos lisatasudega oli keskmiselt 11% kõrgem kui põhitunnipalk.

Erialade võrdluses olid kõige kõrgemini tasustatud radioloogia-, intensiivravi- ja anestesioloogiaõded ning operatsiooniõded, kelle keskmine kogutunnipalk oli 78 krooni ja enam. Kõige madalamat tasu said töotervishoiu, taastusravi- ja kooliõded, kelle keskmine kogutunnipalk oli 60 krooni.

Joonis 16. Alla miinimummäära tasustatud õendusalatöötajad tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi (kogutunnipalk), märts 2010*

Andmeallikas: TAI

* Osakaalud on arvestatud täidetud ametikohtadest. Täidetud ametikohade arv on toodud sulgudes.

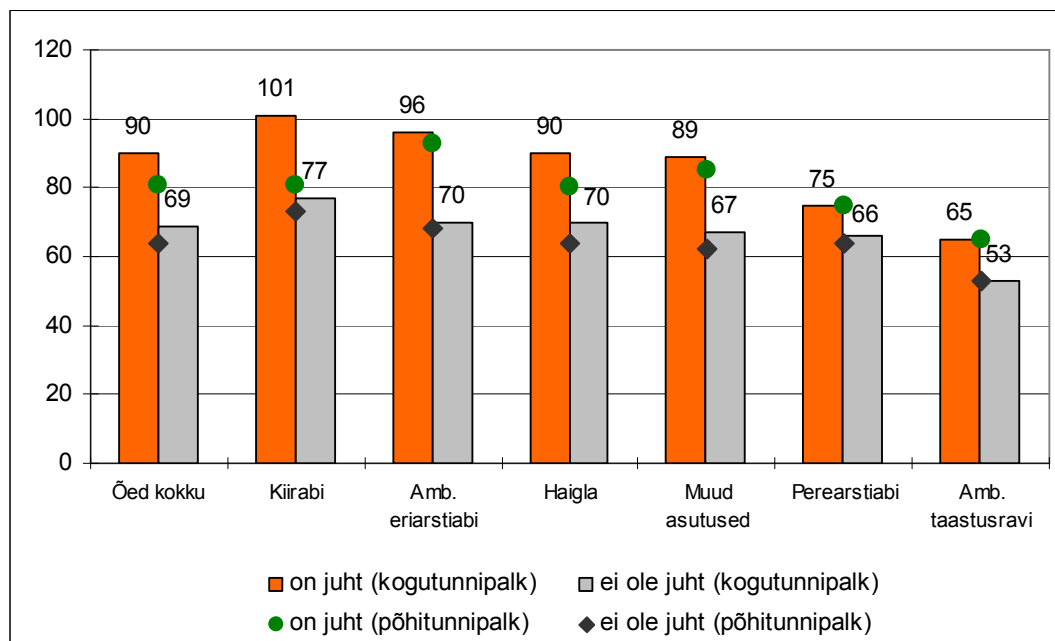
Tervishoiutöötajate kollektiivlepingu kohaselt kehtib õendusalatöötajatele alates 2008. aasta 1. jaanuarist 60-kroonine tunnipalga alammäär. Käesoleva aasta märtsikuus jäi 8%

õendusalatöötajate põhitunnipalk ja 6% kogutunnipalk alla kokkulepitud miinimumi (tabel 4). Haiglates oli alla alammäära tasustatud vastavalt 5% ja 2% õdedest.

Kokku jäi märtsikuus 433,4 täidetud ametikohal õe kogutunnipalga tase alla 60 krooni. Kõige enam oli nende hulgas perearstiabiastutustes ja haiglates töötavaid õdesid (joonis 16). Ligi poole alammäärast madalamat tasu saavatest õdedest olid üldõed (48%). Protsentuaalselt on alla alammäära saavaid õdesid enam taastusraviõdede ja töotervishoiuõdede hulgas.

Meditsiinitöö kõrval juhtimisega tegelevate õdede palgad olid kõigi teenuseosutajate puhul kõrgemad kui teistel õdedel. Keskmiselt oli juhina töötava õe tunnipalk koos regulaarsete lisatasudega ligi veerandi (23%) võrra kõrgem (joonis 17).

Joonis 17. Õendusalatöötajate tunnipalk juhi staatuse ja tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid)

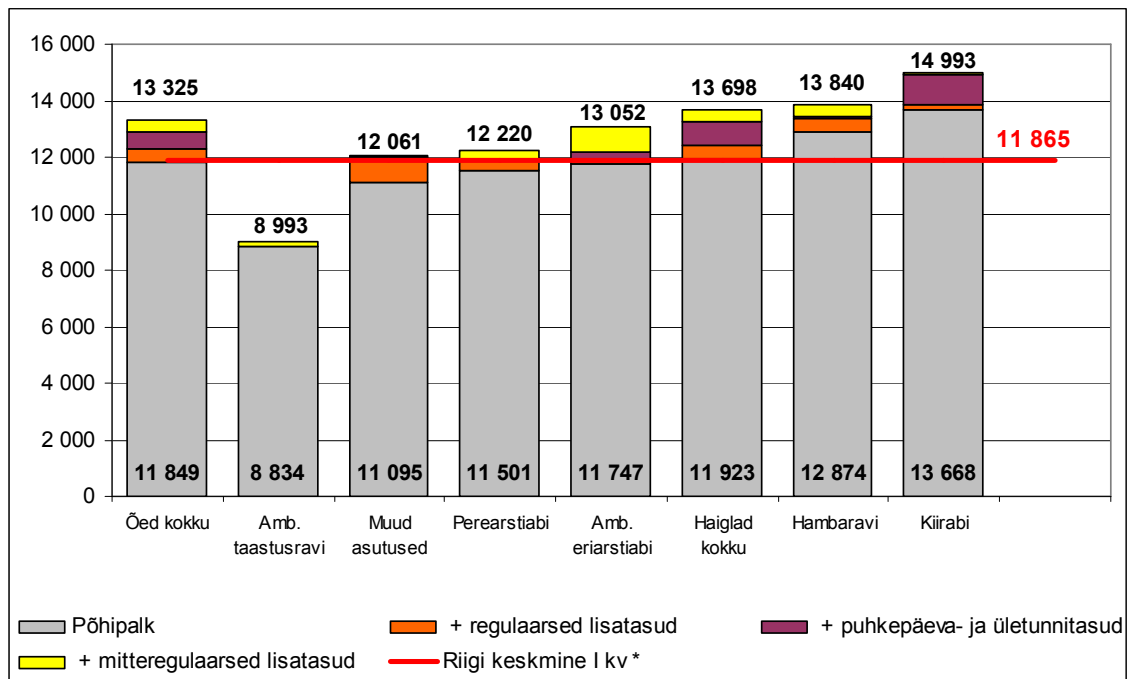

Andmeallikas: TAI

4.2 Kuupalk

Kuupalga arvestusse on hõlmatud vaid need õed, kes töötasid märtsikuus täiskohaga ning olid terve kuu tööl (s.t ei olnud puhkusel, haiged jms). Õendusalatöötajate keskmine kuupalk koos kõigi lisatasudega oli 2010. aasta märtsikuus 13 325 krooni (joonis 18), mis on ligi 2% madalam eelmise aasta palgast. Riigi keskmist kuupalka ületas õdede kuupalk koos kõigi lisatasudega 12% võrra. Sarnaselt arstidele oli õdedel kõige madalam keskmine kuupalk taastusraviasutustes (8 993 kr), kus palk jäi alla riigi keskmise palga taset. Kõige kõrgemini olid tasustatud kiirabis töötavad õed, kelle keskmine kuupalk oli 14 993 krooni.

Joonis 18. Täistööajaga töötavate õendusalatöötajate keskmine kuupalk tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid)

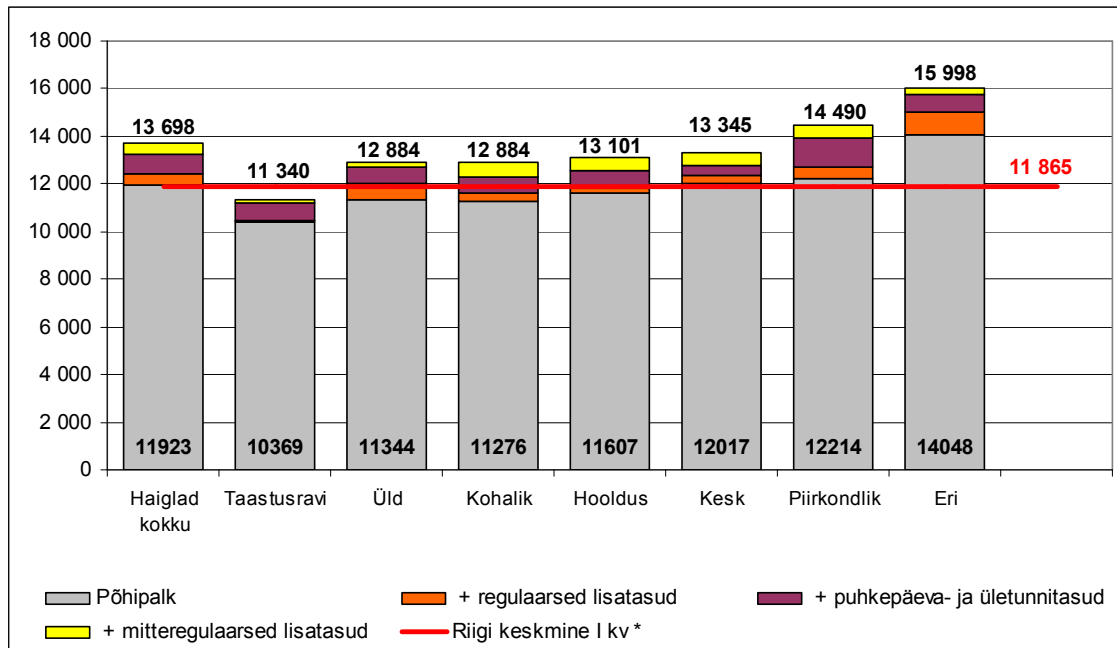
Andmeallikas: TAI

*Andmeallikas: Eesti Statistika

Haigla liikide võrdluses oli õdedel kõige kõrgem keskmine kuupalk erihaiglates – 15 998 krooni (joonis 19). Neile järgnesid piirkondlikes haiglates töötavad õed. Madalaim täiskoormusega töötava õe kuupalk oli taastusravihaiglas (11 340 krooni). Võrreldes eelmise aastaga on keskmiselt suurenenud põhipalga osa kogupalgas. Kui eelmisel aastal moodustas põhipalk kogupalgast 85%, siis 2010. aastal oli vastav määr 89%. Põhipalga osa oli kõige

suurem taastusravihaiglates töötavatel õdedel, samas näiteks piirkondlikes haiglates moodustasid lisatasud palgast 16%.

Joonis 19. Täistööajaga töötavate õendusalatöötajate keskmine kuupalk haigla liigi järgi, märts 2010 (kroonid)

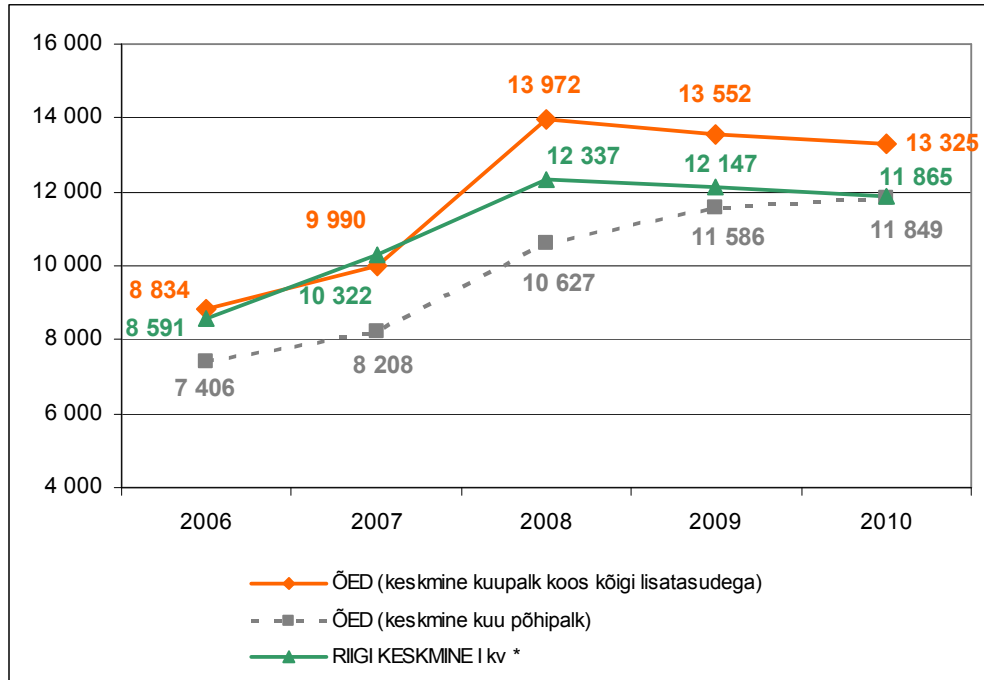
Andmeallikas: TAI

*Andmeallikas: Eesti Statistika

Õdede keskmine kuupalk kasvas aastatel 2006–2008 märgatavalt (58%) (joonis 20). Suurim tõus toimus perioodil 2007–2008, mille jooksul toimus kaks kollektiivlepingus planeeritud palgatõusu. Alates 2008. aastast ületab õdede keskmine palk riigi keskmist palka. 2008. aastal oli õdede palk 13% riigi keskmisest palgast suurem, 2009. ja 2010. aastal 12%.

Erinevalt arstidest langes õdede palk juba 2009. aastal võrreldes eelmise aastaga. 2010. aastal langus jätkus. Samaselt 2009. aastaga tõusis 2010. aastal õdede põhikuupalk (2%), samas kogukuupalk langes (2%). See tähendab, et kuupalga mõningane langus toimus lisatasude arvel. Tõenäoliselt on lisatasude vähenemine tingitud majanduslangusest. Õendusalatöötajate põhi- ja kogutunnipalk 2010. aastal langes vastavalt 3% ja 6%. Seega, põhikuupalga tõus on seotud suuremate töötundega 2010. aastal.

Joonis 20. Õendusalatöötajate keskmise kuupalga muutumine, 2006–2010 (kroonid)

Andmeallikas: TAI

*Andmeallikas: Eesti Statistika

5. Hooldajate ja abiõdede palk

5.1 Tunnipalk

Täis- ja osaajaga töötavate hooldajate ja abiõdede keskmine põhitunnipalk (s.o palk ilma lisatasudeta) oli 2010. aasta märtsis 37 krooni, mis on kahe krooni ehk 5% võrra madalam kui eelneval aastal (tabel 5). Põhitunnipalga mediaan langes ühe krooni võrra. Kõige kõrgem keskmine põhitunnipalk oli hambaraviasutustes töötavatel abiõdedel (arsti assistendid). Haiglas töötavad hooldajad teenisid keskmiselt 35 krooni tunnis, mis on kolm krooni vähem kui eelneval aastal. Haigla liikide võrdluses oli hooldajatel kõige kõrgem põhitunnipalk erihaiglates (41 kr) ja kõige madalam taastusravihaiglates (33 kr). Keskmiselt varieerusid hooldajate palgad 9 krooni võrra hooldajate keskmisest palgast.

Tervishoiutöötajate sooviks on olnud, et hooldajate palk moodustaks 60% õendusametite palgast. Hooldajate keskmine põhitunnipalk moodustas sarnaselt eelmise aastaga 2010. aasta märtsis 57% õdede keskmisest. Haiglates moodustab hooldajate palk õdede palgast 55% ja see näitaja on püsinud viimasel kolmel aastal konstantsena.

Tabel 5. Hooldajate ja abiõdede põhitunnipalk tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid ja %)

	Keskmine	Muutus võrreldes 2009	Muutus võrreldes 2009 (%)	Mediaan	Protsentiil 25	Protsentiil 75	Standardhälve	Osakaal õdede palgast
HOOLDAJAD JA ABIÕED KOKKU	37	-2	-5%	35	33	38	9	57%
Perearstiabi	39	2	5%	35	29	50	12	61%
Ambulatoorne eriarstiabi	47	1	2%	41	29	58	19	68%
Hambaravi	53	1	2%	50	38	61	24	70%
Kiirabi	46	0	0%	47	42	47	6	62%
Ambulatoorne taastusravi	39	-1	-3%	35	29	45	16	74%
Muud asutused	48	8	20%	50	39	52	11	75%
Haiglad kokku	35	-3	-8%	35	33	37	5	55%
<i>Piirkondlik haigla</i>	35	-4	-10%	35	34	38	5	54%
<i>Keskhaigla</i>	36	-2	-5%	36	33	38	4	55%
<i>Üldhaigla</i>	34	-2	-6%	33	33	36	4	55%
<i>Taastusravihaigla</i>	33	0	0%	34	30	35	4	60%
<i>Hooldushaigla</i>	36	0	0%	35	33	37	8	60%
<i>Erihaigla</i>	41	-2	-5%	39	33	47	8	53%
<i>Kohalik haigla</i>	34	-2	-6%	33	30	37	7	57%

Andmeallikas: TAI

Koos regulaarsete lisatasudega oli hooldajate ja abiõdede keskmine tunnipalk 40 krooni ehk 3 krooni võrra kõrgem kui põhipalk (tabel 6). Lisatasud moodustavad hooldajate palgast kõige suurema osa haiglates ja kiirabiasutustes. Haigla liikide võrdluses maksti kõige enam regulaarseid lisatasusid taastusravihaiglates töötavatele hooldajatele. Seal oli palk koos lisatasudega 15% võrra kõrgem kui põhipalk.

Tabel 6. Hooldajate ja abiõdede põhitunnipalk, kogutunnipalk ja alla alammäära tasustatud töötajate osakaal tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid ja %) ⁴

	Keskmine põhi-tunnipalk	Keskmine kogutunnipalk	Erinevus, kroonid	Erinevus, %	Alla alammäära tasustatud hooldajad (%), põhitunnipalk*	Alla alammäära tasustatud hooldajad (%), kogutunnipalk*
HOOLDAJAD JA ABIÕDED KOKKU	37	40	3	8%	7%	5%
Perearstiabi	39	39	0	0%	53%	37%
Ambulatoorne eriarstiabi	47	48	1	2%	32%	28%
Hambaravi	53	56	3	6%	7%	7%
Kiirabi	46	50	4	9%	3%	0%
Ambulatoorne taastusravi	39	41	2	5%	32%	30%
Muud asutused	48	50	2	4%	0%	0%
Haiglad kokku	35	38	3	9%	6%	4%
<i>Piirkondlik haigla</i>	35	38	3	9%	8%	8%
<i>Keskhaigla</i>	36	39	3	8%	0%	0%
<i>Üldhaigla</i>	34	38	4	12%	5%	2%
<i>Taastusravihaigla</i>	33	38	5	15%	20%	0%
<i>Hooldushaigla</i>	36	39	3	8%	4%	1%
<i>Erihaigla</i>	41	42	1	2%	0%	0%
<i>Kohalik haigla</i>	34	38	4	12%	2%	1%

Andmeallikas: TAI

* Osakaalud on arvestatud täidetud ametikohtadest vastava asutuse liigi sees.

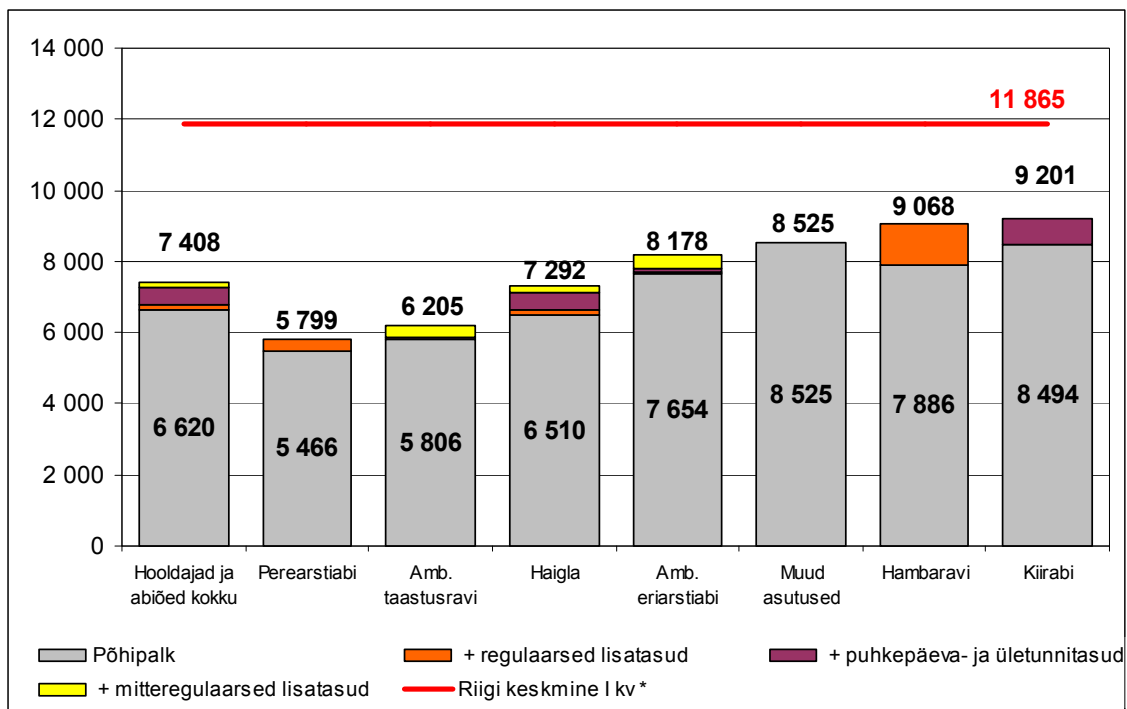
Alates 1. jaanuarist 2008 kehtib hooldustöötajatele tervishoiutöötajate kollektiivleppe kohaselt tunnipalga alammäär 33 krooni. Käesoleva aasta märtsikuus jäi umbes 5% hooldajate ja abiõdede kogutunnipalk alla 33 krooni (tabel 6). Haiglates oli alla alammäära tasustatud hooldajaid 4%.

⁴ 2010.a märtsis oli rohkem töötunde (184 tundi) kui keskmises kuus (168 tundi). Seega, kindla kuupalgaga töötajate puhul pidi ühe tunni eest saadav tasu vastavalt alammäära tingimustele olema 30 krooni.

5.2 Kuupalk

Keskmise kuupalga arvestusse on kaasatud hooldajad ja abiõed, kes töötasid märtsikuus täiskohaga ning olid terve kuu tööl (s.t ei olnud puhkusel, haiged jms). Hooldajate keskmine kuupalk koos kõigi lisatasudega oli 7 408 krooni (joonis 21), mis moodustas riigi keskmisest palgast 62%. Kõige kõrgem oli abiõdede palk kiirabis ja kõige madalam ambulatoorse taastusravi teenuse osutajate juures.

Joonis 21. Täistööajaga töötavate hooldajate ja abiõdede keskmine kuupalk tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid)

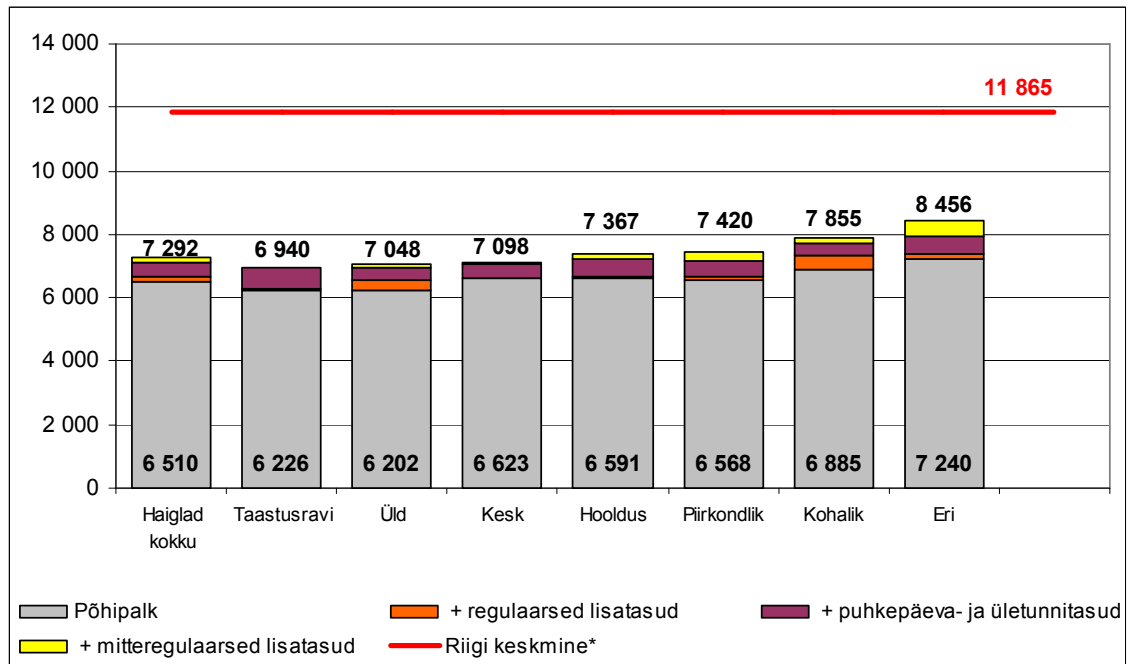

Andmeallikas: TAI

*Andmeallikas: Eesti Statistika

Haiglas töötavate hooldajate ja abiõdede keskmine kuupalk koos kõigi lisatasudega oli 7 292 krooni. Haigla liikide lõikes oli kõige kõrgem kuupalk erihaiglas ja kõige madalam taastusravihaiglas töötavatel hooldajatel (joonis 22).

Joonis 22. Täistööajaga töötavate hooldajate ja abiõdede keskmine kuupalk haigla liigi järgi, märts 2010 (kroonid)

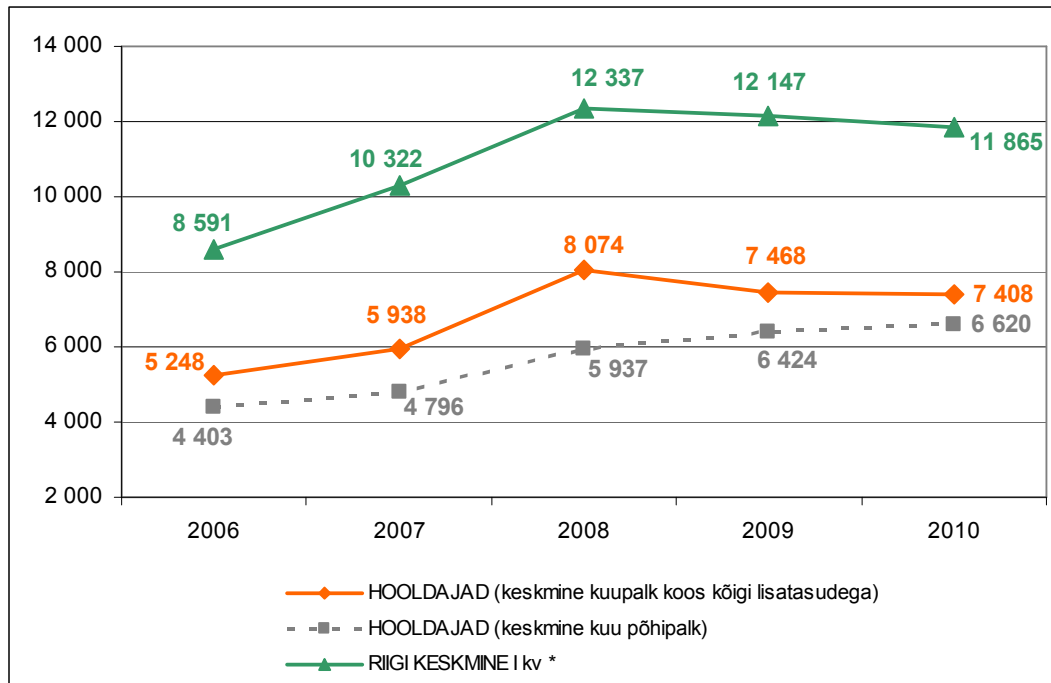

Andmeallikas: TAI

*Andmeallikas: Eesti Statistika

Joonisel 23 on toodud hooldajate palga muutumine perioodil 2006 kuni 2010 võrdluses riigi keskmise palgaga. Suurim hüpe hooldajate palgas toimus sarnaselt arstidele ja õdedele vahemikus 2007-2008, mil täistööajaga töötavate hooldajate keskmine kuupalk kasvas 36%. Sellel perioodil toimus vastavalt kollektiivlepingule kaks palgatõusu: 2007. aasta 1. aprillist tõusis hooldajate tunnipalga alammäär seniselt 23 kroonilt 29 kroonile ja 1. jaanuarist 2008 omakorda 33 kroonile.

Sarnaselt õdedega on hooldajate põhikuupalk viimasel kahel aastal tõusnud ja kogukuupalk langenud. Põhikuupalga tõus on seotud suurema töötundide arvuga, sest põhitunnipalk on langenud. 2009. aastal oli töötunde rohkem kui 2008. aastal ja 2010. aastal rohkem kui 2009. aastal. Lisatasude vähenemine on tõenäoliselt seotud majanduslangusega.

Joonis 23. Hooldajate ja abiõdede keskmise kuupalga muutumine, 2006–2010 (kroonid)

Andmeallikas: TAI

*Andmeallikas: Eesti Statistika

6 Tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistide ja kiirabitehnikute palk

6.1 Tunnipalk

Tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistide hulka on käesolevas analüüsis arvestatud bioanalüütikud ja laborandid, radioloogiatehnikud, hambatehnikud ja teised hambaraviasutustes töötavad keskastmespetsialistid, liikumisravi spetsialistid ja füsioterapeudid. Täis- ja osakoormusega töötavate tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistide (edaspidi lühidalt spetsialistid) keskmine põhitunnipalk oli 2010. aasta märtsis 64 krooni, mis on 4 krooni ehk 6% madalam kui eelneval aastal (tabel 7). Põhitunnipalga mediaan langes 63 kroonilt 60-le.

Tabel 7. Tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistide põhitunnipalk tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid ja %)

	Keskmine	Muutus võrreldes 2009	Muutus võrreldes 2009 (%)	Mediaan	Protsentiil 25	Protsentiil 75	Standardhälve
TERVISHOIUTEENUSE OSTAMISEGA SEOTUD SPETSIALISTID KOKKU	64	-4	-6%	60	54	71	22
Perearstiabi	60	-4	-6%	59	53	65	13
Ambulatoorne eriarstiabi	61	-6	-9%	56	52	66	25
Hambaravi	67	-2	-3%	60	47	75	31
Ambulatoorne taastusravi	47	-5	-10%	45	31	56	19
Muud asutused	74	-10	-12%	71	65	82	21
Haiglad kokku	66	-4	-6%	61	60	71	15
<i>Piirkondlik haigla</i>	66	-4	-6%	63	61	71	13
<i>Keskhaigla</i>	70	-4	-5%	60	60	74	17
<i>Üldhaigla</i>	61	-5	-8%	60	55	61	14
<i>Taastusravihaigla</i>	71	-1	-1%	76	57	83	20
<i>Hooldushaigla</i>	55	-2	-4%	57	50	60	9
<i>Erihaigla</i>	69	0	0%	61	49	83	26
<i>Kohalik haigla</i>	63	-7	-10%	60	55	70	11
KIIRABITEHNIKUD	53	-3	-6%	52	51	54	4

Andmeallikas: TAI

Kõige kõrgemat põhitunnipalka teenisid spetsialistid muudes asutustes (74 krooni), kus olid hõivatud enamasti laborandid, ning kõige madalamat põhitunnipalka said spetsialistid

ambulatoorset taastusravi osutavates asutustes (47 krooni). Käesolev analüüs tugineb ametite liigitamisel ISCO ametite klassifikaatorile, mille kohaselt kuuluvad füsioterapeutide ja liikumisravi spetsialistidega ühte gruppi ka massöörid. Massööre ei loeta tervishoiutöötajate palgaleppes tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistideks ja seetõttu ei hõlma neid ka lepingu tingimused. See võib olla põhjuseks, miks ambulatoorse taastusravi asutustes on spetsialistide palk keskmisest palju madalam.

Haiglas töötavate spetsialistide põhitunnipalk langes 2010. aastaga 70 kroonilt 66 kroonile ehk 6%. Haigla liikide võrdluses oli spetsialistidel kõige kõrgem tunnitasu taastusravihaiglates ja kõige madalam hooldushaiglates.

Koos regulaarsete lisatasudega tõusis spetsialistide tunnipalk 4 krooni võrra, olles kokku 68 krooni (tabel 8). Kõige suurema osa palgast moodustasid lisatasud hambaraviasutustes töötavatel spetsialistidel, suurendades palka 9%. Haigla liikide võrdluses said spetsialistid kõige enam lisatasusid kohalikes haiglates.

Tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistidele kehtib tervishoiutöötajate kollektiivlepingu kohaselt alates 1. jaanuarist 2008 samasugune palga alammäär nagu õendusalatöötajatele ehk 60 krooni tunnis. Lepingus loetakse tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistideks bioanalüütikuid, füsioterapeute, tegevusterapeute ja radioloogiatehnikuid. Alla kokkulepitud alammäära jäi 2010. aasta märtsis 25% spetsialistide põhitunnipalk. Kui vaadata palka koos regulaarsete lisatasudega, siis langes see osakaal 19%-le. Siinkohal tuleb rõhutada, et käesolevas analüüsis kasutatav tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistide grupp on laiem kui see, keda hõlmab palgalepe. Analüüsis on siia hulka arvatud ka hambaraviteenuse osutamisega seotud kesktaseme spetsialistid ning samuti eelpool mainitud massöörid, kelle kohta palgalepe ei kehti.

Kiirabitehnikute keskmine põhitunnipalk oli 2010. aasta märtsikuus 53 krooni (tabel 8). Võrreldes eelmise aastaga langes nende palk 3 krooni ehk 6%. Koos regulaarsete lisatasudega oli nende tunnipalk 6 krooni ehk 12% võrra kõrgem. Tervishoiutöötajate kollektiivlepingus seadsid pooled eesmärgiks tõsta 2007. aasta jooksul kiirabitehniku tunnipalga alammäära 42 kroonini. Käesoleva aasta märtsikuus ei olnud ühtegi kiirabitehnikut, kes oleks saanud kokkulepitud alammäärast madalamat tunnipalka.

Tabel 8. Tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistide põhitunnipalk, kogutunnipalk ja alla alammäära tasustatud töötajate osakaal tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010⁵ (kroonid ja %)

	Keskmine põhi-tunnipalk	Keskmine kogutunnipalk	Erinevus, kroonid	Erinevus, %	Alla alammäära tasustatud töötajad (%), põhitunnipalk*	Alla alammäära tasustatud töötajad (%), kogutunnipalk*
TERVISHOIUTEENUSE OSTAMISEGA SEOTUD SPETSIALISTID KOKKU	64	68	4	6%	25%	19%
Perearstiabi	60	61	1	2%	40%	32%
Ambulatoorne eriarstiabi	61	66	5	8%	38%	33%
Hambaravi	67	73	6	9%	45%	32%
Ambulatoorne taastusravi	47	49	2	4%	73%	65%
Muud asutused	74	74	0	0%	12%	12%
Haiglad kokku	66	70	4	6%	8%	6%
<i>Piirkondlik haigla</i>	66	70	4	6%	5%	3%
<i>Keskhaigla</i>	70	71	1	1%	0%	0%
<i>Üldhaigla</i>	61	65	4	7%	16%	11%
<i>Taastusravihaigla</i>	71	72	1	1%	16%	16%
<i>Hooldushaigla</i>	55	55	0	0%	36%	31%
<i>Erihaigla</i>	69	71	2	3%	32%	32%
<i>Kohalik haigla</i>	63	74	11	17%	24%	7%
KIIRABITEHNIKUD	53	59	6	12%	0%	0%

Andmeallikas: TAI

* Osakaalud on arvestatud täidetud ametikohtadest vastava asutuse liigi sees

6.2 Kuupalk

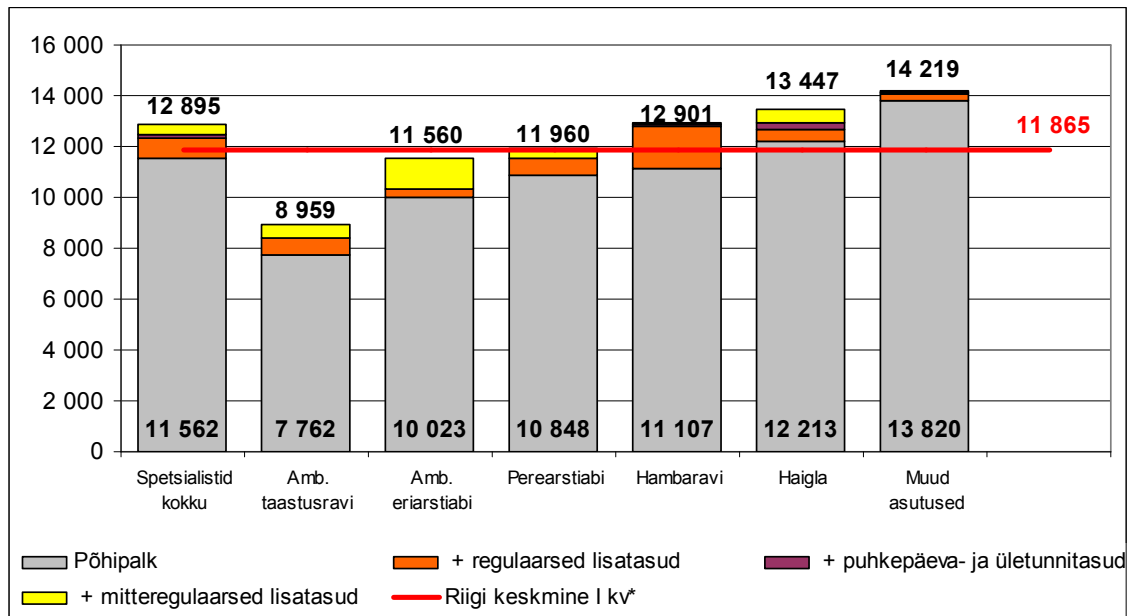
Täistööajaga töötavate tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistide keskmine kuupalk märtsis oli 12 895 krooni, mis on 2% madalam kui 2009. aastal (joonis 24). Sarnaselt eelmiste ametigruppidega on palk vähenenud lisatasude arvelt, sest põhikuupalk on võrreldes eelmise aastaga sama.

Tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistide kuupalk oli 9% võrra kõrgem sama perioodi riigi keskmisest kuupalgast. Riigi keskmisest palgast teenisid vähem ambulatoorse taastusravi ja eriarstiabi teenuse osutajate juures töötavad spetsialistid. Teistes asutustes on

⁵ 2010.a märtsis oli rohkem töötunde (184 tundi) kui keskmises kuus (168 tundi). Seega, kindla kuupalgaga töötajate puhul pidi ühe tunni eest saadav tasu vastavalt alammäära tingimustele olema 55 krooni.

kuupalgad riigi keskmisest kõrgemad. Kõige kõrgemat kuupalka teenisid muudes asutustes (laborid, diagnostikaasutused, vanglate meditsiinosakonnad) töötavad spetsialistid, kus erialadest on kõige rohkem esindatud laborandid ja bioanalüütikud.

Joonis 24. Täistööajaga töötavate tervishoiuteenuse osutamise seotud spetsialistide keskmine kuupalk tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid)

Andmeallikas: TAI

*Andmeallikas: Eesti Statistika

Kiirabitehnikute keskmine kuupalk koos kõigi lisatasudega oli 11 829 krooni (lisa tabel 22), mis on 2% võrra madalam kui 2009. aastal, kuid sarnaselt kõigile eelpool kirjeldatud ametigruppidele toimus palga vähenemine lisatasude arvelt, sest ka siin on põhipalga osa tõusnud 2% võrra.

Järeldused

Tervishoiutöötajate tunnitasu 2010. aasta märtsis langes võrreldes eelmise aastaga. Osalise- ja täistööajaga töötavate arstide keskmine põhitunnipalk vähenes 7 krooni ehk 5%. Erinevalt teistest tervishoiuteenuse osutajatest, haiglas töötavate arstide põhitunnipalk tõusis. Õendusalatöötajate ja tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistide põhitunnipalk vähenes 4 krooni ehk 6% ning hooldajatel ja abiõdedel 2 krooni võrra. Kiirabitehnikud said võrreldes eelmise aastaga 3 krooni tunnis vähem. Tunnipalga vähene langemine võib olla mõjutatud suurematest töötundide arvust selle aasta märtsikuus.

Täiskoormusega töötavate tervishoiutöötajate keskmine kuupalk koos kõigi lisatasudega (regulaarsed ja mitteregulaarsed) langes võrreldes 2009. aastaga kõikides ametigruppides: arstidel 4%, tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistidel, õendusalatöötajatel ja kiirabitehnikutel 2% ning hooldajatel 1%.

Kuupalk vähenes eelkõige lisatasude arvel, sest kuu põhipalk suurenes nii hooldajatel, õdedel kui ka kiirabitehnikutel, tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistidel jäi samaks ja arstidel vähenes kuu põhipalk 1%, samal ajal kui lisatasusid kärbiti 18% võrra. Lisatasude vähenemine võib olla tingitud majanduslangusest ja selle ajendil tehtud kärbetest.

Kuu keskmise põhipalga kasv on osaliselt mõjutatud sellest, et 2010. aasta märtsikuus oli rohkem töötunde (184 töötundi) kui 2009. aastal (176 töötundi). See tähendab, et töötajatel, kelle tasu arvestatakse töötatud tundide alusel, kujunes 2010. aasta märtsis kuupalk kõrgemaks.

Kasutatud allikad

1. Eesti Statistika andmebaas. www.stat.ee (kasutatud 11.10.2010)
2. Sotsiaalministri 19. jaanuari 2007.aasta määrus nr 9 „Kindlustatud isikult tasu maksmise kohustuse Eesti Haigekassa poolt ülevõtmise kord ja tervishoiuteenuse osutajatele makstava tasu arvutamise meetodika“. RTL 2007, 8, 135; 2009, 48, 696.
3. Tervishoiutöötajate tunnipalga alammäära kollektiivleping. www.riikliklepitaja.ee
4. Vabariigi Valitsuse 10. jaanuari 2008. a määruse nr 12 «Eesti Haigekassa tervishoiuteenuste loetelu» muutmine. www.riigiteataja.ee

Lisa

Tabel 9. Aruande esitanud tervishoiuteenuse osutajate arv maakonna ja asutuse liigi järgi, märts 2010

	KOKKU	Haigla	Perearstiabi	Ambulatoorne eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Ambulatoorne taastusravi	Muud asutused
KOKKU	1233	58	476	198	426	5	27	43
Harju maakond	453	14	138	82	189	2	9	19
..Tallinn	367	8	96	76	163	2	9	13
Hiiu maakond	14	1	6	2	5	0	0	0
Ida-Viru maakond	114	10	54	16	28	1	3	2
Jõgeva maakond	40	3	20	6	11	0	0	0
Järva maakond	34	2	20	1	11	0	0	0
Lääne maakond	28	3	11	4	8	0	2	0
Lääne-Viru maakond	76	2	31	16	22	0	0	5
Põlva maakond	33	2	18	3	9	0	1	0
Pärnu maakond	81	3	24	13	32	0	7	2
Rapla maakond	27	2	14	2	6	0	0	3
Saare maakond	44	1	20	6	13	1	1	2
Tartu maakond	155	8	58	24	57	1	1	6
..Tartu	114	4	35	24	43	1	1	6
Valga maakond	33	3	16	5	7	0	2	0
Viljandi maakond	59	3	28	12	15	0	0	1
Võru maakond	42	1	18	6	13	0	1	3

Andmeallikas: TAI

Tabel 10. Tervishoiutöötajate täidetud ametikohad tervishoiuteenuse osutaja liigi, ametiala ja lepingu liigi järgi, märts 2010⁶

		Kokku	Haigla	Perearstiabi	Ambulatoorne eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Ambulatoorne taastusravi	Muud asutused
Arst	Kokku	5389,06	2871,36	891,44	581,6	831,47	78,74	76,93	57,52
	Tööleping	4631,06	2691,36	727,44	332,6	717,47	69,74	44,93	47,52
	Töövõtuleping	479	180	37	199	25	9	25	4
	FIE	279	0	127	50	89	0	7	6
Õendusalatöötaja	Kokku	7913,82	5830,65	941,14	376,71	161,66	269,34	94,5	239,82
	Tööleping	7683,82	5777,65	913,14	302,71	152,66	254,34	91,5	191,82
	Töövõtuleping	218	53	28	73	9	15	3	37
	FIE	12	0	0	1	0	0	0	11
Hooldaja ja abiõde	Kokku	3824,95	3444,23	6,1	45,1	234,3	34,72	54,5	6
	Tööleping	3785,95	3416,23	6,1	43,1	232,3	33,72	48,5	6
	Töövõtuleping	39	28	0	2	2	1	6	0
Tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialist	Kokku	1539,81	853,7	25,04	85,85	361,06	0	157	57,16
	Tööleping	1466,81	827,7	23,04	79,85	356,06	0	129	51,16
	Töövõtuleping	73	26	2	6	5	0	28	6
Kiirabitehnik	Kokku	407,1	194,28	1	7,95	0	203,87	0	0
	Tööleping	390,1	194,28	0	7,95	0	187,87	0	0
	Töövõtuleping	17	0	1	0	0	16	0	0
Kokku	Kokku	19074,74	13194,22	1864,72	1097,21	1588,49	586,67	382,93	360,5
	Tööleping	17957,74	12907,22	1669,72	766,21	1458,49	545,67	313,93	296,5
	Töövõtuleping	826	287	68	280	41	41	62	47
	FIE	291	0	127	51	89	0	7	17

Andmeallikas: TAI

⁶ Töövõtulepinguga töötajate ja FIE-de puhul on arvestatud koormuseks 1, s.o täiskoormus, sest nende kohta ei esitata aruandes koormuse andmeid. Seetõttu võib täidetud ametikohtade arv olla mõnevõrra ülehinnatud.

Tabel 11. Tervishoiutöötajate täidetud ametikohtade jagunemine tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (%)

	Kokku	Haigla	Perearstiabi	Ambulatoorne eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Ambulatoorne taastusravi	Muud asutused
Arst	100%	53%	17%	11%	15%	1%	1%	1%
Õendusalatöötaja	100%	74%	12%	5%	2%	3%	1%	3%
Hooldaja	100%	90%	-	1%	6%	1%	1%	0%
Tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialist	100%	55%	2%	6%	23%	-	10%	4%
Kiirabitehnik	100%	48%	-	2%	-	50%	-	-
KOKKU	100%	69%	10%	6%	8%	3%	2%	2%

Andmeallikas: TAI

Tabel 12. Haigla tervishoiutöötajate täidetud ametikohad haigla liigi, ametiala ja lepingu liigi järgi, märts 2010⁷

		KOKKU	Piirkondlik haigla	Keskhaigla	Üldhaigla	Taastusravihaigla	Hooldushaigla	Erihaigla	Kohalik haigla
Arst	Kokku	2871,4	1278,4	837,7	523,9	14,0	27,5	129,3	60,5
	Tööleping	2691,4	1264,4	783,7	461,9	12,0	24,5	89,3	55,5
	Töövõtuleping	180,0	14,0	54,0	62,0	2,0	3,0	40,0	5,0
Õendusalatöötaja	Kokku	5830,7	2389,1	1756,7	1211,7	32,0	140,3	156,5	144,5
	Tööleping	5777,7	2387,1	1750,7	1181,7	32,0	139,3	146,5	140,5
	Töövõtuleping	53,0	2,0	6,0	30,0	-	1,0	10,0	4,0
Hooldaja ja abiõde	Kokku	3444,2	1459,4	811,3	762,6	40,3	209,8	58,2	102,8
	Tööleping	3416,2	1437,4	810,3	760,6	40,3	207,8	57,2	102,8
	Töövõtuleping	28,0	22,0	1,0	2,0	-	2,0	1,0	-
Tervishoiuteenuse osutamise seotud spetsialist	Kokku	853,7	370,6	217,4	154,9	55,6	15,9	11,9	27,4
	Tööleping	827,7	360,6	213,4	153,9	50,6	13,9	9,9	25,4
	Töövõtuleping	26,0	10,0	4,0	1,0	5,0	2,0	2,0	2,0
Kiirabitehnik	Kokku	194,3	39,3	32,3	109,5	-	4,3	-	9,0
	Tööleping	194,3	39,3	32,3	109,5	-	4,3	-	9,0
	Töövõtuleping	-	-	-	-	-	-	-	-
KOKKU	Kokku	13194,2	5536,7	3655,3	2762,6	141,9	397,8	355,8	344,2
	Tööleping	12907,2	5488,7	3590,3	2667,6	134,9	389,8	302,8	333,2
	Töövõtuleping	287,0	48,0	65,0	95,0	7,0	8,0	53,0	11,0

Andmeallikas: TAI

⁷ Töövõtulepinguga töötajate ja FIE-de puhul on arvestatud koormuseks 1, s.o täiskoormus, sest nende kohta ei esitata aruandes koormuse andmeid. Seetõttu võib täidetud ametikohtade arv olla mõnevõrra ülehinnatud.

Tabel 13. Haigla tervishoiutöötajate täidetud ametikohtade jagunemine haigla liigi järgi, märts 2010 (%)

	KOKKU	Piirkondlik haigla	Keskhaigla	Üldhaigla	Taastusravihaigla	Hooldushaigla	Erihaigla	Kohalik haigla
Arst	100%	45%	29%	18%	0%	1%	5%	2%
Õendusalatöötaja	100%	41%	30%	21%	1%	2%	3%	2%
Hooldaja	100%	42%	24%	22%	1%	6%	2%	3%
Tervishoiuteenuse osutamise seotud spetsialist	100%	43%	25%	18%	7%	2%	1%	3%
Kiirabitehnik	100%	20%	17%	56%	0%	2%	0%	5%
KOKKU	100%	42%	28%	21%	1%	3%	3%	3%

Andmeallikas: TAI

Tabel 14. Tervishoiutöötajate täidetud ametikohad tervishoiuteenuse osutaja liigi, ametiala ja soo järgi, märts 2010⁸

		Kokku	Haigla	Perearstiabi	Ambulatoorne eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Ambulatoorne taastusravi	Muud asutused
Arst	Kokku	5 389,1	2 871,4	891,4	581,6	831,5	78,7	76,9	57,5
	mees	1 347,3	909,7	109,4	160,1	114,2	26,7	14,8	12,5
	naine	4 041,7	1 961,7	782,1	421,5	717,3	52,1	62,2	45,0
Õendusalatöötaja	Kokku	7 913,8	5 830,7	941,1	376,7	161,7	269,3	94,5	239,8
	mees	183,4	90,3	38,0	9,8	-	44,4	1,0	-
	naine	7 730,5	5 740,4	903,2	367,0	161,7	224,9	93,5	239,8
Hooldaja ja abiõde	Kokku	3 824,9	3 444,2	6,1	45,1	234,3	34,7	54,5	6,0
	mees	182,2	163,4	0,5	-	3,2	15,2	-	-
	naine	3 642,7	3 280,9	5,6	45,1	231,1	19,5	54,5	6,0
Tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialist	Kokku	1 539,8	853,7	25,0	85,9	361,1	-	157,0	57,2
	mees	80,7	42,1	1,0	7,3	11,5	-	14,8	4,1
	naine	1 459,1	811,6	24,0	78,6	349,6	-	142,3	53,1
Kiirabitehnik	Kokku	407,1	194,3	1,0	8,0	-	203,9	-	-
	mees	391,9	183,5	1,0	8,0	-	199,4	-	-
	naine	15,3	10,8	-	-	-	4,5	-	-
KOKKU	Kokku	19 074,7	13 194,2	1 864,7	1 097,2	1 588,5	586,7	382,9	360,5
	mees	2 185,5	1 388,9	149,8	185,1	128,8	285,7	30,5	16,6
	naine	16 889,3	11 805,3	1 714,9	912,1	1 459,7	301,0	352,4	343,9

Andmeallikas: TAI

⁸ Töövõtulepinguga töötajate ja FIE-de puhul on arvestatud koormuseks 1, s.o täiskoormus, sest nende kohta ei esitata aruandes koormuse andmeid. Seetõttu võib täidetud ametikohtade arv olla mõnevõrra ülehinnatud.

Tabel 15. Tervishoiutöötajate täidetud ametikohtade jagunemine tervishoiuteenuse osutaja liigi, ametiala ja soo järgi, märts 2010 (%)

		Kokku	Haigla	Perearstiabi	Ambulatoorne eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Ambulatoorne taastusravi	Muud asutused
Arst	mees	25%	32%	12%	28%	14%	34%	19%	22%
	naine	75%	68%	88%	72%	86%	66%	81%	78%
Õendusalatöötaja	mees	2%	2%	4%	3%	0%	16%	1%	0%
	naine	98%	98%	96%	97%	100%	84%	99%	100%
Hooldaja	mees	5%	5%	8%	0%	1%	44%	0%	0%
	naine	95%	95%	92%	100%	99%	56%	100%	100%
Tervishoiuteenuse osutamise seotud spetsialist	mees	5%	5%	4%	9%	3%	0%	9%	7%
	naine	95%	95%	96%	91%	97%	0%	91%	93%
Kiirabitehnik	mees	96%	94%	100%	100%	0%	98%	0%	0%
	naine	4%	6%	0%	0%	0%	2%	0%	0%
KOKKU	mees	11%	11%	8%	17%	8%	49%	8%	5%
	naine	89%	89%	92%	83%	92%	51%	92%	95%

Andmeallikas: TAI

Tabel 16. Arstide täidetud ametikohad eriala ja soo järgi, märts 2010⁹

	KOKKU		Mehed		Naised	
	täidetud ametikohad	%	täidetud ametikohad	%	täidetud ametikohad	%
KOKKU	5 389,1	100%	1 347,3	25,0%	4 041,7	75,0%
hambaarst	910,0	100%	119,9	13,2%	790,1	86,8%
perearst	847,8	100%	108,0	12,7%	739,9	87,3%
sünnitusabi ja günekoloogia arst	297,2	100%	35,9	12,1%	261,3	87,9%
anestesioloogia ja intensiivravi arst	290,4	100%	132,7	45,7%	157,7	54,3%
üldkirurg	210,2	100%	156,4	74,4%	53,8	25,6%
radioloog	207,5	100%	76,4	36,8%	131,1	63,2%
pediaater	202,1	100%	9,5	4,7%	192,6	95,3%
üldarst	201,9	100%	48,8	24,2%	153,1	75,8%
psühhiaater	200,4	100%	54,5	27,2%	145,9	72,8%
kardioloog	178,9	100%	64,5	36,0%	114,4	64,0%
erakorralise meditsiini arst	175,4	100%	67,0	38,2%	108,4	61,8%
ortopeed	149,7	100%	106,8	71,3%	43,0	28,7%
oftalmoloog	144,7	100%	22,1	15,3%	122,5	84,7%
sisehaiguste arst	137,4	100%	28,6	20,8%	108,8	79,2%
neuroloog	128,8	100%	26,5	20,6%	102,3	79,4%
laboratoorse meditsiini arst	126,9	100%	16,5	13,0%	110,5	87,0%
otorinolarüngoloog	118,5	100%	32,8	27,7%	85,6	72,3%
füsiatria ja taastusravi arst	108,4	100%	16,0	14,8%	92,4	85,2%
dermatoveneroloog	101,0	100%	14,2	14,1%	86,8	85,9%
pulmonoloog	67,8	100%	16,1	23,7%	51,7	76,3%
onkoloog (kiiritus- ja keemiaravi)	57,3	100%	17,3	30,1%	40,0	69,9%
farmakoloog, patoloog	54,0	100%	13,8	25,6%	40,2	74,4%
töötervishoiu arst	50,5	100%	13,6	26,9%	36,9	73,1%
reumatoloog	47,8	100%	10,1	21,0%	37,7	79,0%
endokrinoloog	45,0	100%	6,9	15,2%	38,1	84,8%
gastroenteroloog	44,5	100%	13,3	29,8%	31,3	70,2%
uroloog	43,4	100%	35,4	81,7%	8,0	18,3%
infektsioonihaiiguste arst	36,0	100%	5,0	13,9%	31,0	86,1%
kardiovaskulaarkirurg	34,0	100%	27,1	79,7%	6,9	20,3%
hematoloog	32,1	100%	5,3	16,5%	26,8	83,5%
nefroloog	28,1	100%	9,0	32,0%	19,1	68,0%
ortodont	27,1	100%	2,0	7,4%	25,1	92,6%
suu, näo- ja lõuakirurg	23,6	100%	5,8	24,4%	17,9	75,6%
neurokirurg	18,7	100%	13,4	71,7%	5,3	28,3%
lastekirurg	12,5	100%	7,3	58,0%	5,3	42,0%
proteesiarst	12,4	100%	0,0	0,0%	12,4	100,0%
torakaalkirurg	7,1	100%	4,8	67,6%	2,3	32,4%
plastika- ja rekonstruktiivkirurg	5,1	100%	4,0	78,4%	1,1	21,6%
kliinilise geneetika arst	4,7	100%	0,0	0,0%	4,7	100,0%
kliinilise farmakoloogia arst	0,5	100%	0,5	100,0%	0,0	0,0%
muu eriala arst	0,3	100%	0,0	0,0%	0,3	100,0%

Andmeallikas: TAI

⁹ Töövõtulepinguga töötajate ja FIE-de puhul on arvestatud koormuseks 1, s.o täiskoormus, sest nende kohta ei esitata aruandes koormuse andmeid. Seetõttu võib täidetud ametikohtade arv olla mõnevõrra ülehinnatud.

Tabel 17. Õendusalatöötajate täidetud ametikohad eriala ja soo järgi, märts 2010¹⁰

	KOKKU		Mehed		Naised	
	täidetud ametikohad	%	täidetud ametikohad	%	täidetud ametikohad	%
KOKKU	7 913,8	100%	183,4	2%	7 730,5	98%
üldõde	3 384,4	100%	42,2	1%	3 342,2	99%
pereõde	813,9	100%	30,8	4%	783,1	96%
erakorralise meditsiini õde	682,9	100%	64,4	9%	618,5	91%
anestesioloogia ja intensiivravi õde	463,6	100%	10,0	2%	453,6	98%
ämmaemad (keskeri)	390,3	100%	0,3	0%	390,0	100%
operatsiooniõde	307,3	100%	2,0	1%	305,3	99%
radioloogiaõde	270,0	100%	11,5	4%	258,5	96%
lasteõde	258,3	100%	0,8	0%	257,5	100%
psühhiaatriaõde	252,7	100%	7,0	3%	245,7	97%
taastusraviõde	251,0	100%	3,0	1%	248,0	99%
intensiiviõde	247,1	100%	6,0	2%	241,1	98%
onkoloogiaõde	140,8	100%	1,0	1%	139,8	99%
koduõde	131,1	100%	1,5	1%	129,6	99%
kooliõde	128,5	100%	0,0	0%	128,5	100%
pulmonoloogiaõde	71,0	100%	0,0	0%	71,0	100%
nakkustõrjeõde	54,8	100%	0,0	0%	54,8	100%
diabeediõde	21,0	100%	0,0	0%	21,0	100%
töötervishoiuõde	20,7	100%	1,0	5%	19,7	95%
terviseõde	13,3	100%	0,0	0%	13,3	100%
velsker	10,4	100%	2,0	19%	8,4	81%
kliiniline õde	0,8	100%	0,0	0%	0,8	100%
vaimse tervise õde	0,3	100%	0,0	0%	0,3	100%

Andmeallikas: TAI

¹⁰ vt allmärkus lisas 1

Tabel 18. Tervishoiuteenuse osutamise seotud spetsialistide täidetud ametikohad eriala ja soo järgi, märts 2010¹¹

	KOKKU		Mehed		Naised	
	täidetud ametikohad	%	täidetud ametikohad	%	täidetud ametikohad	%
KOKKU	1 539,8	100%	80,7	5,2%	1 459,1	94,8%
radioloogiatehnik	27,5	100%	3,2	11,4%	24,4	88,6%
abihambaarst	422,8	100%	15,5	3,7%	407,3	96,3%
liikumisravi spetsialist, füsioterapeut	494,1	100%	41,8	8,5%	452,2	91,5%
bioanalüütik, laborant	595,5	100%	20,3	3,4%	575,2	96,6%

Andmeallikas: TAI

¹¹ Töövõtulepinguga töötajate ja FIE-de puhul on arvestatud koormuseks 1, s.o täiskoormus, sest nende kohta ei esitata aruandes koormuse andmeid. Seetõttu võib täidetud ametikohtade arv olla mõnevõrra ülehinnatud.

Tabel 19. Tervishoiutöötajate keskmine vanus ameti ja tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010

		Kokku	Haigla	Perearstiabi	Ambulatoorne eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Ambulatoorne taastusravi	Muud asutused
Arst	Kokku	49	48	51	53	46	42	56	54
	mees	48	47	51	52	42	38	56	49
	naine	49	48	51	53	47	44	57	55
Õendusalatöötaja	Kokku	44	44	47	47	43	39	46	47
	mees	40	38	51	51	-	33	24	-
	naine	45	44	46	47	43	40	47	47
Hooldaja ja abiõde	Kokku	47	48	55	47	43	28	49	49
	mees	37	38	28	-	32	28	-	-
	naine	48	48	58	47	43	28	49	49
Tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialist	Kokku	44	43	53	44	46	-	47	33
	mees	39	35	54	36	46	-	45	29
	naine	44	44	53	44	46	-	47	33
Kiirabitehnik	Kokku	44	46	23	47	-	43	-	-
	mees	44	46	23	47	-	43	-	-
	naine	38	39	-	-	-	36	-	-
KOKKU	Kokku	46	46	49	50	45	40	49	47
	mees	45	45	51	52	42	40	50	45
	naine	46	46	49	50	46	40	49	47

Andmeallikas: TAI

Tabel 20. Juhid ja arst-residendid ametiala ja asutuse liigi järgi, märts 2010¹²

		Kokku	Haigla	Perearstiabi	Ambulatoorne eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Ambulatoorne taastusravi	Muud asutused
Arst	Kokku	5389,1	2871,4	891,4	581,6	831,5	78,7	76,9	57,5
	juht	1044,2	352,6	347,8	97,1	217,6	6,0	10,8	12,4
	arst- resident	342,2	316,7	9,5	7,3	7,5	1,0	-	0,2
Õendusalatöötajad	Kokku	7913,8	5830,7	941,1	376,7	161,7	269,3	94,5	239,8
	juht	289,3	232,3	6,0	15,8	3,0	6,2	7,8	18,4
Hooldaja ja abiõde	Kokku	3824,9	3444,2	6,1	45,1	234,3	34,7	54,5	6,0
	juht	3,0	-	-	-	3,0	-	-	-
Tervishoiuteenuse osutamisega seotud spetsialistide	Kokku	1539,8	853,7	25,0	85,9	361,1	-	157,0	57,2
	juht	29,8	22,5	-	0,5	4,8	-	-	2,0

Andmeallikas: TAI

¹² Töövõtulepinguga töötajate ja FIE-de puhul on arvestatud koormuseks 1, s.o täiskoormus, sest nende kohta ei esitata aruandes koormuse andmeid. Seetõttu võib täidetud ametikohtade arv olla mõnevõrra ülehinnatud.

Tabel 21. Tervishoiutöötajate palgad ametigrupi ja tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid)

	Keskmine põhitunnipalk	Keskmine kogutunnipalk	Keskmine kuu põhipalk	Keskmine kuupalk koos kõigi lisatasudega
ARSTID	126	140	21 038	25 343
Perearstiabi	118	121	21 007	22 380
Ambulatoorne eriarstiabi	144	148	19 585	21 678
Hambaravi	130	145	16 869	19 283
Kiirabi	128	137	22 450	23 629
Ambulatoorne taastusravi	98	102	18 117	18 117
Muud asutus	145	151	20 731	24 412
Haiglad kokku	124	143	22 365	29 380
Piirkondlik haigla	117	137	21 859	32 195
Keskhaigla	138	156	23 377	28 057
Üldhaigla	118	136	21 496	28 360
Taastusravihaigla	110	122	22 285	24 485
Hooldushaigla	152	152	23 305	26 605
Erihaigla	139	155	23 087	29 727
Kohalik haigla	123	131	21 423	23 910
ÕENDUSALATÖÖTAJAD	65	70	11 849	13 325
Perearstiabi	64	66	11 501	12 220
Ambulatoorne eriarstiabi	69	71	11 747	13 052
Hambaravi	76	77	12 874	13 840
Kiirabi	74	78	13 668	14 993
Ambulatoorne taastusravi	53	54	8 834	8 993
Muud asutus	64	68	11 095	12 061
Haiglad kokku	64	70	11 923	13 698
Piirkondlik haigla	65	72	12 214	14 490
Keskhaigla	66	70	12 017	13 345
Üldhaigla	62	68	11 344	12 884
Taastusravihaigla	55	61	10 369	11 340
Hooldushaigla	60	64	11 607	13 101
Erihaigla	77	84	14 048	15 998
Kohalik haigla	60	65	11 276	12 884
HOOLDAJAD JA ABIÕED	37	40	6 620	7 408
Perearstiabi	39	39	5 466	5 799
Ambulatoorne eriarstiabi	47	48	7 654	8 178
Hambaravi	53	56	7 886	9 068
Kiirabi	46	50	8 494	9 201
Ambulatoorne taastusravi	39	41	5 806	6 205
Muud asutused	48	50	8 525	8 525
Haiglad kokku	35	38	6 510	7 292
Piirkondlik haigla	35	38	6 568	7 420
Keskhaigla	36	39	6 623	7 098
Üldhaigla	34	38	6 202	7 048
Taastusravihaigla	33	38	6 226	6 940
Hooldushaigla	36	39	6 591	7 367
Erihaigla	41	42	7 240	8 456
Kohalik haigla	34	38	6 885	7 855

Tabel 21. Tervishoiutöötajate palgad ametigrupi ja tervishoiuteenuse osutaja liigi järgi, märts 2010 (kroonid) (järg)

	Keskmine põhitunnipalk	Keskmine kogutunnipalk	Keskmine kuu põhipalk	Keskmine kuupalk koos kõigi lisatasudega
TERVISHOIUTEENUSE OSTAMISEGA SEOTUD SPETSIALISTID	64	68	11 562	12 895
Perearstiabi	60	61	10 848	11 960
Ambulatoorne eriarstiabi	61	66	10 023	11 560
Hambaravi	67	73	11 107	12 901
Ambulatoorne taastusravi	47	49	7 762	8 959
Muud asutused	74	74	13 820	14 219
Haiglad kokku	66	70	12 213	13 447
Piirkondlik haigla	66	70	11 980	13 877
Keskhaigla	70	71	12 617	13 023
Üldhaigla	61	65	11 751	13 235
Taastusravihaigla	71	72	13 451	13 722
Hooldushaigla	55	55	9 237	9 237
Erihaigla	69	71	14 195	14 407
Kohalik haigla	63	74	11 432	13 331
KIIRABITEHNIKUD	53	59	10 096	11 829

Andmeallikas: TAI

Tabel 22. Oma ettevõttes töötavatele omanikele makstud keskmised dividendid ja FIE-de keskmine tulu ühe kuu kohta, 2009 (kroonid)

	Oma ettevõttes töötavatele omanikele makstud keskmised dividendid ühe kuu kohta	FIE-de keskmine tulu ühe kuu kohta
KOKKU	14 342	17 635
KOKKU (v.a õendusabi)	14 398	17 950
Perearstiabi	12 638	28 677
Ambulatoorne eriarstiabi ja diagnostika	19 197	10 756
Hambaravi	11 582	7 809
Kiirabi	-	-
Ambulatoorne taastusravi	12 618	2 708
Õendusabi	6 389	7 095
Muu asutus	-	10 515
Haigla	26 654	-

Andmeallikas: Maksu- ja Tolliamet

